

PIARISTÁK

A MAGYAR PIARISTÁK LAPJA

2011/1.

INGYENES

HÍREK

KISABLAK

KÖLTÖZÉS

A PIARISTA VILÁGBÓL

A MÚLTRA

2011

” Semmit sem adtál Krisztusnak, ha a szívedet nem adtad Neki! ”

NEVELÉS ÁLTAL EVANGELIZÁLUNK IS!

KEDVES OLVASÓ!

Nagy örömmel bocsátjuk útjára új kezdeményezésünket, a *Piaristák MA* című folyóiratunkat. Egy régi tervünk tűnik ezzel megvalósulni: tartományi szintű újságunk született.

Emlékszem, első gimnáziumi napjaim egyikén, hittan órán a füzetünk első lapjára mottóként a következő latin szentenciát diktálta piarista tanárunk: „*Ignoti nulla cupido.*” S megadta ennek ékes fordítását is: „Amit nem ismerünk, azt nem is szerethetjük.” Újságunk eszköz kíván lenni, hogy megismerhessük azt a tágas világot, amelyhez a piarista család tagjaként – diákként, szerzetesként, kollégaként, szülőként, öregdiákként – tartozunk. Az utóbbi két évtizedben tágasra nyílt a magyar piarista világ. Sokszor az az érzésem, hogy nagyon keveset tudunk egymásról. A következő színes lapok – beszámolókkal, képekkel, hírekkel – szolgálják ezt a nemes célt: ismerjük meg jobban egymást! S ha ebben előre lépünk, bízom benne, hogy természetesen növekszik majd bennünk az egymás iránti érdeklődésünk, növekszik majd bennünk egymás elfogadása, szeretete is.

Mindnyáján néhány alapvető igénnyel élünk a világban, amelyek – bár sokszor tudatlanul – meghatározzák tevékenységeinket, kapcsolatainkat, döntéseinket is. Fontos számunkra, hogy egyrészt elfogadottak legyünk, tapasztaljuk mások önzetlen szeretetét. Ennek aktív párjaként fontos az is, hogy mi magunk is tudjunk szeretetet ajándékozni a körülöttünk élőknek. Szeretni és szeretve lenni; adni és megajándékozottnak tudni magunkat. Alapvető továbbá az is, hogy tudjuk, tudhassuk: közösséghez tartozunk. Személyes életünk egy tágasabb egész részeként nyeri el teljesebb értelmét. Nem belepottyanunk a világba, hanem egy gyökerekből táplálkozó élő egész újabb hajtásaiként születünk. Közvetlen és felbecsülhetetlen értékű közösségünk a családjunk, ezt egyre táguló körökben újabb és újabb közösségek veszik körül. E közösségek között számunkra kitüntetett jelentősége van annak, hogy a piarista család részének tudjuk magunkat. Valamiképp önazonosságunk, identitásunk részévé vált ez: „*Igen, mi piaristák vagyunk!*” Helyünk, szerepünk van ebben a közösségben, ide tartozunk. Amikor a következő lapokon piarista világunk jelenével és múltjával ismerkedünk, alapvető igényünkre kapunk választ: hogy tartozunk valahová.

„Fontos számunkra, hogy egyrészt elfogadottak legyünk, tapasztaljuk mások önzetlen szeretetét. Ennek aktív párjaként fontos az is, hogy mi magunk is tudjunk szeretetet ajándékozni a körülöttünk élőknek. Szeretni és szeretve lenni; adni és megajándékozottnak tudni magunkat.”

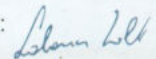
Különös közösség ez a piarista család, egy személynek az elköteleződéséből, sajátos Krisztus-követéséből született. Kalazanci Szent Józsefnek köszönhetjük azt, hogy mi összetartozunk, neki és követőinek köszönhetjük azt, hogy ilyen sokszínű, ilyen tágas ez a piarista világ.

Kedves Fiatalok, kedves Diákjaink!

Mire kézbe veszitek ezt az újságot, már alig néhány nap van hátra az iskolai évből, talán már fel is írtátok a táblára a következő napokban egyre növekvő „Vakáció” szót. Kollégákkal beszélgetve érdekes jelenségre figyeltünk fel valamelyik szeptember elején: főleg a kisebb diákoknál nagyon szembeötlő egy-egy nyári szünet után, hogy bizony láthatóan növekedtek. Mintha a jó levegő, a mozgás, a pihenés, a szabadság centiméterekkel megnyújtaná, megnövelné őket. Igen, a nyár is a növekedés, a gazdagodás ideje. Hányszor van úgy tanév közben, hogy megcsillan a szemünk egy-egy témánál, amelynek jó lenne utánajárni; megjegyezzük egy-egy könyvcímet, amelyre valamikor időt szeretnénk szánni; elkezdünk egy beszélgetést, amely az idő szűkössége miatt nem érhet véget; szeretnénk még imádkozni, de a fáradtságtól már lecsukódik a szemünk. Mindannyian tudnánk folytatni a sort. A nyár alkalom arra, hogy ezekkel a személyesen fontossá vált területekkel foglalkozzunk. Nem más miatt, hanem egyszerűen azért, mert érdekelnek minket, mert fontosak a számunkra. Kívánom, hogy rátalálva személyesen lelkesítő területeikre, növekedjete a nyáron szép emberségeitekben, s találjatok időt olykor az elcsendesedésre, az Istennel való találkozásra is.

Szeretettel köszöntelek Mindnyájatokat:

Labancz Zsolt SP
tartományfőnök

DÉLVIDÉKI KÁRPÁT-EGYESÜLET

KALAUZA.

Az egyesület megírásából szerkeszténi
VÉBER ANTAL,

A Délvidék

A Bánsági Kárpátgyesület május 19-én a temesvári Bartók Béla Líceumban mutatta be Véber Antal (1855–1902) temesvári piarista „A Délvidék Kárpátgyesület kalauza” című könyvét, amely nagy alaposággal mutatja be az egész Bánság történelmi és földrajzi nevezetességeit. A könyv, amely 1894-ben jelent meg, de ma is alapvető munka e témában, 117 év után megérte a második kiadást.

Közép-európai piarista gazdasági találkozó

2011. május 10. és 12. között a szlovákiai Trencsénben tartották a közép-európai piarista tartományok gazdasági találkozóját. A lengyel, szlovák, osztrák és magyar tartományok képviselői mellett a generálisi ökonómus P. Vicente Climent, a Közép-Európáért és Olaszországért felelős generálisi asszisztens, P. Mateusz Pindelski és a rend gazdasági titkárságának két spanyol munkatársa is jelen volt. A magyar tartományt Szilvássy László és Svastits Géza képviselte. A találkozó témái voltak többek közt az egységes rendi gazdasági beszámoló elemeinek áttekintése, a készülő új központi hozzájárulási rendszer, a központosított költségvetés alapú tartományi gazdálkodás elemei. A találkozó másik célja, hogy az egy régióban, egymás mellett élő tartományok belelássanak a másik életébe, reflektáljanak a közös problémákra, illetve felmérjék a lehetőségeket.

Folytatódik rendünk „revitalizálása”, megújítása. Hosszú megbeszélések és egyeztetések után a generálisi kongregáció elhatározta, hogy az érdekeltek kezdeményezésére egyesíti az USA piarista provinciát a New York-Puerto Rico viceprovinciával. Ez utóbbi az egyesítésig az aragón (Spanyolország) rendtartományhoz tartozott. Az új provincia születésnapja az idei Pünkösöd lesz, az új tartomány nevét majd az első provinciális káptalan fogja eldönteni.

A Generálisi Kongregáció meghirdette a piarista hivatásgondozás évét 2012-re, melyhez az összes provincia csatlakozik programjaiban, lelkiségében. E területen nemcsak a rendtagok, hanem mások is sokat tehetnek. A gyerekek és fiatalok, különösen pedig a legszegényebbek azok, akiknek szüksége van új piarista szerzetesekre, akik teljes odaadással és nyílt szívvel nekik szentelik életüket. – Isten az, aki hív, és nem az ember. Ugyanakkor Isten az, akinek szüksége van ránk, hogy egy nevelési és pasztorális folyamat eredményeként az Ő hívása személyes, örömmel vállalható élettervvé váljék reménnyel teli, nagylelkű fiatalok számára.

Piarista Közösségi Központ Szegeden

Rendhagyó átadóra került sor május 7-én a szegedi Dugonics András Piarista Gimnáziumban, ahol hazánk **első piarista közösségi pontját (PIKK)** nyitották meg. A közel ötvenmillió forintos beruházás munkálatai tavaly decemberben kezdődtek meg. Ennek során egy százhusz négyzetméteres **közösségi ház** és egy **többgenerációs játszótér** készült el, amely az iskolások mellett a környékbelieket is várja játékokkal, programokkal és rendszeres összejövetelek lehetőségével.

A ház napi négy órában lesz nyitva és számos programmal várja a betérőket. Lesz baba-mama torna, ovis néptánc és felnőtt jóga, de lehetőség van osztálytalálkozók, különböző összejövetelek lebonyolítására is.

A PIKK jelenleg futó állandó programjai mellett a nyári szünet alatt is folyamatosan nyitva tart. Az alsó tagozatosoknak **napközis tábort** szerveznek, amely során kézműves technikákkal ismerkedhetnek, táncolhatnak és kirándulhatnak az új egyetemi természettudományos múzeumba is. Emellett a kisebbeket **játszódélutánokra**, diavetítésre, társasjáték klubba és kézműves foglalkozásokra várják.

A most indult vállalkozás – amely uniós forrásból, valamint a rend támogatásából valósult meg – példaként szolgálhat az ország többi hasonló iskolájának.

Átköltözött a budapesti Piar

Május 16-án reggel, **58 év után ismét a Duna-parton szólalt meg a tanításra hívó csengő** a Piarista Gimnáziumban. Reggel a diákok ünneplőben vonultak végig a Mikszáth térről, ahol Vízhányó Zsolt igazgató atya levette a régi épületről az iskola címerét. A menet az iskola zászlaja és a régi épület címere vezette a Március 15. térre, majd Vízhányó Zsolt SP igazgató és a tanári kar következett, végül pedig a diákok, osztályonként. A téren, a felújított épület előtt a tartományfőnök atya köszöntötte a diákokat szívhez szóló, bátorító beszéddel. Megköszönte az áldozatos munkákat, az előző tartományfőnökök tevékenységét, majd ezekkel a szavakkal zárta szavait: **„Kedves Kollégák, kedves Fiúk, vegyétek hát birtokotokba az iskolát, Isten hozott Benneteket idehaza!”** Ezután ünnepélyesen átadta az iskola kulcsát az igazgatónak, a diákoknak bevezetendő mágneskártyát pedig szimbolikusan a Diákönkormányzat vezetőjének. Az átadást követően a Pesti Barnabás utcai bejárathoz vonultak, majd Labancz Zsolt ünnepélyesen felakasztotta az iskola címerét a kapura. Az eseményen öregdiákok, szülők és rendtársak is részt vettek. A menetet és az átadó ünnepséget az iskola fúvószenekara kísérte.

Tartományi káptalant tartottunk

Március 14. és 19. között tartotta rendes (négyévente sorra kerülő) káptalanját a Piarista Rend Magyar Tartománya Esztergomban. A káptalanon a rendtartomány 28 tagja vett részt, Pedro Aguado generális atya elnökletével. A szerdai nap fordulópont volt a káptalan menetében: megválasztották az új tartományi kongregációt. A délelőtt a provinciális megválasztásával telt. A káptalan **Labancz Zsoltot** választotta meg a Piarista Rend Magyar Tartományának élére, aki köszöntötte rendtársait, valamint megköszönte Urbán Józsefnek az elmúlt 8 év szolgálatát. Délután megválasztották a négy tartományi asszisztent, az alábbi feladatkörökre:

A világiakért felelős asszisztens:

Urbán József

A piarista szolgálatért felelős asszisztens: **Nagy Attila**

A hivatásgondozásért és a képzésért felelős asszisztens:

Czeplédi Zsolt

A gazdasági ügyekért felelős asszisztens: **Szilvássy László**

GYERE VELÜNK VITORLÁZNI!

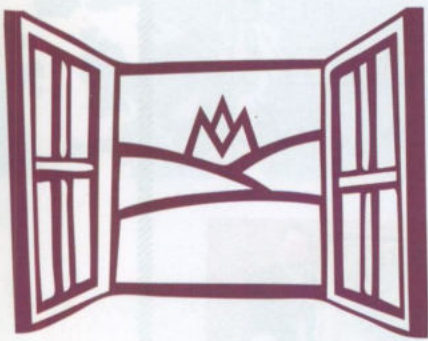
Várnak rád a Kalazancius vitorlástáborok a nyáron!

További információ:

www.piarista.hu/vitorlazas

Várunk!

NACSA LŐRINC

kisABLAK a múltra

A RENDTARTOMÁNY GYŰJTEMÉNYEI, A KÖNYVTÁR, A LEVÉLTÁR ÉS A MŰZEUUM OLYAN NYOMTATOTT, ÍROTT ÉS TÁRGYI EMLÉKEKET ŐRIZNEK, AMELYEK KAPUT NYITNAK MAGYARORSZÁG ÉS A PIARISTA ISKOLÁK MÚLTJÁBA. NÉHA AZONBAN A KISABLAKON IS BE LEHET KUKUCSKÁLNI.

KOLTAI ANDRÁS

Egy májusi kirándulás Visegrádra 1840-ben

A piarista rend növendékei a XIX. század első felében a filozófiát Vácott tanulták. Ez a stúdium a mai gimnázium 11. és 12. osztályának felelt meg, de a piaristák csak kétéves noviciátus és egy-két évnyi iskolai tanítás után kerültek oda, tehát többnyire már 20-21 évesek voltak. Ennek megfelelően a filozófusok a reformkori diákság mozgalmas életét élték. 1841-ben például *Hajnal* címen kéziratos magyar nyelvű heti folyóiratot szerkesztettek, és – csakúgy mint például néhány évvel fiatalabb diáktársuk, Petőfi Sándor – szerettek kirándulni. Ennek emléke ez a rajz, amelyet egyik tankönyvük (Verner, Josephus, *Metaphysica seu gnoseologia*) hátsó lapjára rajzolt le a vidám társaság egyik tagja. 1840. május 5-én a piarista filozófusok hajnali négy órakor keltek útra Vácra Visegrádra, ahol zenéltek, vadásztak(!), valamint mákos rétest ettek, végül éjjel 11 órakor indultak visszafelé a nagymarosi réven. Ezt ábrázolja a rajz, ahol a bárkában ülő piarista kispapok közül Ribiánszky Adolf (1) és Csákós Elek (2) vadkacsákra lövöldöznek, Kottek Nándor (3) hegedül, Pich Ödön (4) egy üveget tart a kezében (tehát nem csak mákos rétes volt...), Nikoliny Alajos (5), Chárusz László (6) és Karner János (7) pedig békésen pipáznak. A bárkában ülő piaristák többsége néhány éven belül az 1848/1849-es változások és a szabadságharc aktív szereplője lett, Csákós és Chárusz pedig honvéd tábori lelkészként ismét közel került a fegyverekhez... (Piarista Központi Könyvtár)

1840

1935

Guba Pál zarándokbotja

Guba Pál (1861–1952) egyike volt a piarista rend különös tagjainak. Gyöngyösön nőtt fel, és tulajdonképpen azért lett piarista, mert rossz bizonyítványa miatt az egri szemináriumba nem vették fel. Tanári diplomát sohasem szerzett, így csupán hittanárként és az alsóbb osztályok (a mai 5-6. osztályok) tanáraként alkalmazták. Számos tudós rendtársával szemben ő elsősorban a lelkipásztori munkát szerette. Kisszebenben, Nagykárolyban (ahol a gyermek Ady Endrét is tanította), Selmecebányán és máshol diákjainak, sőt a helybeli mesterlegényeknek kirándulásokat, vallási egyesületeket szervezett, és eközben gyakran összeütközésbe került rendi és egyházi feletteseivel. 1920-tól szülővárosában, Gyöngyösön élt kórházlelkészként és a helyi egyházi élet buzgó szervezőjeként. Nyaranta az általa toborzott hívek sokasága élén zarándokolt Máriazellbe, 1900 és 1940 között összesen harminchétszer. Ennek emléke zarándokbotja, amelyet 49 plakett díszít különféle magyarországi és ausztriai zarándokhelyekről. Kezében a bottal, fején birétummal, nyakában rózsafüzérrel, reverendája fölött sújtásos kabátban látható ezen az 1935-ben készült fényképen is. Így már akkoriban is elég feltűnést keltett. Egyszer Bécsben egy járókelő férfi annyira megbámulta, hogy végül ráfordult: „Na, előlről láttál már eleget, nézz meg most már hátulról is!” És háttal fordult neki.

(Piarista Rend Magyar Tartománya Központi Levéltára, Guba Pál hagyatéka)

A piaristák söre

Talán egy svábhegyi vendéglőben készült ez a felvétel az 1930-as években. Schütz Antal piarista, a Pázmány Péter Tudományegyetem országos hírű dogmatika professzora (a képen 5. számmal, az ablak előtt balra) 1930/31-ben építtette fel egyetemi tiszteletdíjából a svábhegyi Költő utcában a rendtartomány számára a Cassiciacumnak nevezett nyaralót, ahol hétfőgőken és nyaranta a rend budapesti tagjai rendszeresen megfordultak. Ezért történhetett, hogy egy svábhegyi séta végén a rendtartomány szinte teljes vezetősége lepihent egy pohár söre az egyik vendéglőben. Az asztalfőn Sebes Ferenc (3) rendfőnök (1928–1940) ül, jobbán Walter János (1) római generális asszisztens (1928–1958) és Tomek Vince (2) budapesti házfőnök (1933–1940), aki később a rend generálisa volt. A képen jobbra a kispapok nevelői láthatók. Schütz mellett Zimányi Gyula (6) ül, a Kalazantinum szigorú igazgatója (1920–1940), később rendfőnök, vele szemben pedig Halamka (később Hantó) Gyula, a kispapok prefektusa (1925–1934), majd spirituálisa (1934–1936). Ő lehetett a legszomjasabb, mert neki már üres a pohara...

(Piarista Múzeum, Fényképgyűjtemény, Simonides-gyűjtemény)

1930

1945-46

A piarista bányászok lámpája

Az 1945/46-os tanévben nyolc piarista tanár, Kuntár József, Medvigy Mihály, Csányi László, Vass Péter és mások Tatabányára (pontosabban annak egyik elődtelepülésére, Felsőgallára) költöztek és ott megnyitották a tatabányai piarista gimnázium helyi tagozatát. Erre azért volt szükség, mert akkoriban a tatabányai gimnázium diákjainak mintegy harmada a bányavidéken lakott, de a vasúti közlekedés hiánya miatt bejárásuk ellehetetlenült. Mivel akkoriban a bányászok fizetésként szappant is kaptak, és erre a nehéz ellátási viszonyok között a piaristáknak is szüksége volt, elhatározták, hogy vállalnak néhány műszakot Vass Péter rendtársuk bányász édesapja segítségével. A piaristák tatabányai munkája csak egy évig tartott, mert a kommunista befolyás alá került állami szervek nem engedték, hogy a bányavárosban egyházi iskola nyíljon. Helyette a minisztérium 1946-ban állami gimnáziumot létesített, a piaristák pedig visszaköltöztek Tatára. Ezután történt, hogy 1946 őszén Rákosi Mátyás is Tatabányán járt, és leliftezett a síkvölgyi (később Rákosi) aknába majd gyorsan feljött. Emléül egy kicsinyített bányáslámpát kapott. Ezt az egyik tatabányai piarista diák édesapja készítette, aki egy másik példányt fia tanárának, Csányi Lászlónak (1919–2000) ajándékozott, mondván: „A tanár úr legalább dolgozott is a bányában, nem csak megszagolta!”

(A bányász piaristák vagy piarista bányászok részletes története Haraszti Mihály Tatabánya és a piaristák című könyvében olvasható [Budapest, 2009]). (Piarista Múzeum)

HAZAHOZTUK AZ ISKOLÁTI! VÉGRE OTTHON

„Nézzünk a jövő felé teljes nyugalommal, Isten akaratán megnyugodva, de elszánt akarattal, hogy bármilyen nehéz viszonyok várjanak is reánk, előreláthatólag új helyünkön: szívvel, kedéllyel, testvéri munkával és Isten segítségével otthonunkká teremtjük azt is.” (Sík Sándor, 1953)

Hát igen... Ezek a több mint félszázados szavak ma is igazak lehetnek. Ám nekünk e szavak nem pusztán vigasztalásunkra szolgálnak, hanem örömlenket, reményeinket és terveinket fejezik ki. Az elmúlt félszázad legtöbbszor használt iskolai szava a „költözés” volt: nem rezignáltan és a beláthatatlan jövőbe tekintve, hanem a jelen nagyszerű lehetőségeként várva használtuk...

Minden esemény, amely egy iskola – a miénk is – öröme és bánata, eltörpült vagy legalábbis más helyiértékre került a KÖLTÖZÉS várva-várt indulása előtt. Az eltörpülő események sem voltak törpe minoritás, érdemes őket egy szempillantás alatt áttekinteni.

Az **egyhetes ausztriai sítúrák** sok jó pályáról, esti vídamságról és remek túrógombócokról szóltak: hála Szakács Zoltán tanár úrnak és ügyes segítő csapatának. A **téli túrák** résztvevői számháborúkról, téli csendről, nagy vacsorázásokról és éjszakai kalandokról írtak.

A **Piarista Bál** (Zsódi Viktor tanár úr szervezésében) „*hilarem datorem amat Dominus*” (a. m.: a jókedvű adakozót szereti az Úr) jelszóval indult. Jelenlegi és öregdiákok, barátok és családtagok, szólóban és együttesként a „piarista család” megjelent tagjai számára adtak színvonalas műsort. És persze, a jókedv (és az adakozás) sem maradt el.

A bál az új épület szépségét vetítette előre, a március 15-i ünnepély pedig a múltat kutatta és a jelentől búcsúzott. Nemzeti jelképeink múltját és jelenét az iskola régi Mikszáth téri multifunkciós (beázások által létrehozott uszodától-akadálypályáig), bár kissé düledező tornateremben tekinthettük át. Az iskola tanári kara **pályázatot** írt ki „*Búcsú a Mikszáth tértől*” címmel: a pályázatot benyújtó kisebb-nagyobb-öregebb diákok fényképeztek, interjúkat készítettek az 1953-as költözés és a Mikszáth téren eltöltött évtizedek átélőivel. A költözés előtt az elmúlt 58 év örömei és gondjai megelevenedtek a filmkockákon, hangfelvételeken és társasjátékok kérdései között. A pályázat díjazottjait március 15-én hirdettük ki.

A budapesti Piarista Gimnázium hatosztályos, sokoldalú fúgimnázium, ahol jelenleg is 325 diák tanul,

immár a régi/új épületben a Duna-parton. A tanulmányokon kívül a keresztény értékrendű közösségi élet fontosságát hirdetjük.

alapítva: 1717

honlap: www.gimn.piar.hu

Örömteli esemény volt a rendi káptalan a Piarista Gimnázium számára. Készültünk is rá – ülésztünk, terveket szőttünk, drukoltunk – hiszen jó ismerősünk és barátunk volt a jelöltek szinte mindegyike. Labancz Zsolt tanár urat, a mi kollégánkat választotta meg a rendi közösség tartományfőnökké. Sok erőt és kegyelmet kívánunk Neki. A tantárgyfelosztás és az órarend átdolgozása néhány nap alatt megtörtént – hála a kollégák áldozatkészségének.

Közben fél szemünkkel a Duna-parti épület állapotát lestük: ha új berendezés érkezett, ha új kapcsolókat szereltek fel, örültünk. Már a költözés előtt birtokba tudtuk venni a tornatermet heti egy-két edzésre.

És eljött az április, a nagybőjt utolsó néhány hete. Ami az iskolában évente ismétlődő teendő volt, ment szinte magától, mondhatni önjáró lett (hála a kollégáknak). Az igazgatói irodában repkedtek a leltár számai: 1581, 1582... A költözés előtt meg kellett találni mindennek a helyét. Dönteni kellett arról, hogy mit vigyünk át, mikor, mi legyen „lom”, mi kerüljön raktárba. A tárgyakat fel kellett címkézni rendeltetési helyük szerint s be kellett csomagolni (közben azt is megtudtuk, hogy a LOM-nak hány különböző változata van: áLOM, hataLOM, bizaLOM...). Ki kellett választani a fővezéreket és az irányítókat, az indítókat és a fogadókat, a parkolóőröket, az erős csapatokat, a projektorszerelőket, a médiamunkásokat, a vadászokat... S persze a területfoglalási engedélyek beszerzése is izgalmas volt.

A Nagyhéten sok nagyméretű bútor és öt db 1,5-2 tonnás szobor átment – a Fősped cég segítségével. Csodálatos és ijesztő volt látni, ahogy a kéttonnás „áldó Jézus” szobor a levegőbe emelkedik, majd lassan és méltóság-teljesen elfoglalja az öt megillető talpazatot.

Az **idei ballagás rendhagyó volt**: inkább a nagycsü-törtöki oltárfosztás szertartásához hasonlított. Az épület díseitől megfosztva állt az öt elhagyó tizenkettedikesek és diáktársaik, a tanárok és a szülők előtt. Nem voltak már tablók, csak a mostani tizenkettedikeseké, nem voltak már szobrok és domborművek, csak a porcsíkfos falak. Ha valami elballagás, akkor ez az volt.

A költözés előtti utolsó tanítási nap este kilenc órától éjszaka kettő óráig tartott a tanárok boldog-szomorú búcsúzása az épülettől. Bőséges vacsora után, csendes borozgatás előtt végigballagva az épület elhagyott termein vidám és megható történeteket meséltünk az egyes teremhez kötődő diákokról, tanárokról, élményekről. Képeket erről az eseményről nem közlünk.

A költözés megindulása előtti napon szinte észrevétlenül zajlott le a bérnyújtás. De utána még jobban éreztük a Szentlélek segítségét.

A tanárkollégák és a diákok szorgalmasan (és már a költözés előtt elkezdtek) csomagoltak, ragasztgattak, készülődtek. Hála ügyességüknek az iskola berendezéseinek többsége 3,5 nap alatt átment s szinte minden tárgy és doboz a megfelelő célállomásra került (még ha nem is kicsomagolva) 4,5 nap alatt. A fővezérek (Zsódi tanár úr és Szakál tanár úr) emberfeletti munkát végeztek – az igazgató úr legfő-főbb vezérsége alatt. A kollégák – bár nem volt könnyű a munka – becsülettel és kreatívan helytálltak. A diákok áldozatosan jelen voltak, és nem mondtak nemet semmiféle kérésre, megbízásra. A vállalkozó szülők és öregdiákok – autóval és kétkezi munkával – rengeteget segítettek.

Köszönjük mindannyiuknak.

Hála a Jó Istennek, nem történt baleset, a tárgyak is ép-ségben a helyükre kerültek. Lassacskán kezdünk kilátni a dobozok és ládák mögül. Lassan megszokjuk az elektromos ájtónyitó kártyák használatát. Lassan hozzászokunk az új csengőhöz (persze azért majd próbáljuk módosítani). Bár az épület még próbaidős s most jönnek elő a gyermekbetegségei (pl. hetente önjáró tűzriadók), még mesteremberek szaladnak (vagy inkább cammognak) fel s alá, azért egyre otthonosabban érezzük magunkat. Örülünk az újnak és szépnek, és köszönjük mindazoknak a munkáját és áldozatát, akik minket ide segítettek.

A Mikszáth téri iskolaépület pe-

dig **csendben elalszik**: diákjai elhagyták, berendezési tárgyait átvitték, maradék bútorait pedig kiszereelték. Ha valaki csak ezt látná öregdiákként, diákként, tanárként – szomorú lehetne. De talán olyan ez az épület mint a fönixmadár: hamvaiból újra éled. A régi képek, a régi berendezések felújítva ott vannak az új Duna-parti épületben – mintegy hivatkozva a múlt, a jelen és a jövő között. Az elmúlt évtizedek piarista családja, a jelenlegi iskolapolgárság és a jövő generációk tiszteletére az új épület első tanítási napját még a Mikszáth téren kezdtük: az igazgató úr levette az iskola tábláját, majd kürttel és trombitával, harsonával és énekszóval vonult át az új iskolába 300 diák, öregdiákok, szülők és tanárok. A tartományfőnök úrtól megkaptuk az iskola kulcsait s elkezd-tük birtokba venni az épületet.

KORMOS ZOLTÁN

Végre, hazahoztuk az iskolát! Bizton állíthatom, hogy sokunk számára felemelő élmény volt a hétfő reggeli békés demonstráció, mellyel bemutattuk, hogy mi is a módja egy iskola költöztetésének. Számomra nagy élmény volt látni a velünk együtt tipegő és ázó Jelenits István atyát, aki több mint fél évszázaddal ezelőtt már megtette ugyanezt az utat, csak a másik irányba, és akinek a hathatós munkája révén értük el, hogy régi-új épületünket visszakaphattuk. Jó érzés azt mondani az ismerőseimnek, hogy a Váci utcába járok már iskolába, nem a Mikszáth terre.

BECHTOLD JAKAB 11. A

„A Duna-partra járok/jártam iskolába!” – kevés piarista diák mondhatja ezt el, és erre büszke is vagyok. Még a nem piarista ismerőseim is érdeklődve hallgatják, hogyan is zajlott a költözés, az átvonulás, milyen az épület stb. Tanúja lehettem egy olyan eseménynek, melyre számos éve várt sok-sok piarista diák, tanár, szülő. Jó volt látni, hogy az egész iskola megmozdult, együtt pakolt tanár-diák, kicsi-nagy, jelenlegi, és öregdiák, szülő-gyerek. Az átvonulás reggelén szívesen kötöttem fel a piarista nyakkendőt: Mi valóban haza tudtuk hozni az iskolát (még ha nem is csak rajtunk múlt...).

SCHMUTZER ÁRON 10. A

HÁZUNK TÁJÁN

BESZÁMOLÓ KECSKEMÉTRŐL

Fontos **újdonság a házunk táján**, hogy immár harmadik éve a korábbi két osztály helyett hármat tudunk beiskolázni az alsó tagozat kezdő évfolyamára. Az osztálylétszámokat 22-ben maximáltuk, hogy pedagógusaink hatékonyabban tudják alkalmazni a modern pedagógiai módszereket a kevésbé zsúfolt osztályokban.

Büszkék vagyunk alsós diákjainkra, akik rajzból, matematikából, versmondásból sok-sok szép eredményt, díjat hoznak iskolánk számára. Örülünk, hogy számos osztály be tudott kapcsolódni a **kompetencia alapú oktatásba** és a **tanulói laptop programba**. Szintén említést érdemel, hogy az osztálytermek több mint felébe került **interaktív tábla**. A rendes tanítási órák és a tantárgyi versenyek mellett rengeteg színes programot szervezünk számukra: népdaléneklési és versmondó találkozót, sakkbemutatót, farsangolást, kirándulásokat, családi napokat, múzeumlátogatásokat, sport rendezvényeket, majális stb. A vallási nevelés hagyományos keretek között zajlik: vasárnapi diákmisék, lelki napok, idős otthonok látogatása vendégszerepléssel egybekötve, bűnbánati liturgiák, keresztutak. Nagyon fontos alkalom volt e félévben negyedikesek számára az elsőáldozás.

A felső tagozat is számos szép versenyeredményben bővelkedett e félév során médiából, matematikából, idegen nyelvekből és hittanból. Emlékezetes marad a remek hangulatú felsős farsangi bál. Sok diákunk ment el az idei sítáborba, melyet a szlovákiai Alacsony-Tátrába szerveztünk. Az általános iskolai **diákszínpad** mindig remek előadásokkal lep meg bennünket: az őszi Szent Pompiliusz előadás után kiváló bemutatót láthattunk nemzeti ünnepünkön március 15-én. Szinte az egész felső tagozatot megmozgatták a Föld Napja, valamint a Madarak és Fák Napja kapcsán szervezett rendezvények, amiknek diákjaink tevéleges részesei voltak. Hátra van még számukra a **Kerti ünnepség**, ahol minden osztály saját sátrat állít, eladásra kínálva a saját készítésű portékákat; ötödik évfolyamos diákjaink számára az erdei iskola; valamint a vidám hangulatú Sportnap, melynek játékos vetélkedőibe minden osztály be szokott kapcsolódni. Évről évre rangos tanulmányi versenynek ad helyet felső tagozatunk, mi vagyunk rendszerint a rendezői a Takács Sándor Országos Történelmi versenynek, ahol diákjaink kiválóan szoktak szerepelni. A számos kulturális program közül mindenképp megemlítendő, hogy a 7-8-os diákok rendszeres hallgatói voltak a gimnázium **ifjúsági koncertsorozatának**. Alsós és felsős diákjaink gyűjtőmunkájának köszönhetően sokáig látható volt iskolánk alulájában egy népi-paraszti lakásbelső kiállítás. Nagy örömünkre szolgált, hogy idén is sokan jelentkez-

A kecskeméti Piarista Általános Iskola, Gimnázium és Diákotthon 12 évfolyamára, 26 osztályába majdnem 700 főnyi diák jár. Az utóbbi években örömteli gyarapodást élhettünk meg, amiért hálásak vagyunk a Jóistennek.

alapítva: 1714 (1993)

honlap: www.kecskemett.piar.hu

tek nyolcadikosaink közül gimnáziumunkba, méghozzá immár lányok is, hisz 2010 szeptemberétől **koedukáltuk középiskolánkat**.

Gimnáziumunkban a második félév kezdetén érdekesítő fizikai bemutatót láthattunk, továbbá rangos irodalomtörténeti előadást és rézfúvós koncertet hallhattunk a Magyar Kultúra Napja kapcsán. Februárban idén is népszerű volt a Piár Party, valamint fergeteges koncerten vehettünk részt a diákotthon szervezésében is. Március 15-i ünnepségünk keretében a gimnazistáink megkoszorúzták Erdősi Imre piarista emléktábláját, ahol a hagyományos huszárlőtözékbe bújt diákjaink fegyveréből még díszlővések is eldőrdültek. Mindezen kulturális programok, ünnepi megemlékezések mellett az osztályok számos múzeum-, színház- és operalátogatáson is részt vettek.

Büszkék vagyunk és számon tartjuk kiterjedt **testvériskolai kapcsolatainkat**. Ezek révén idén is eljutot-

tunk Párizsba, Rheinbachba, Salzburgba és Nagykárolyba, illetve itthon fogadhattuk partneriskoláink tanárait és diákjait. Latinos diákjaink egy nápolyi tanulmányi úton vehettek részt márciusban.

Diák-szeretetszolgálatunk, a „TESZI” az év elején lefektetett keretek között működött. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy a keresztény szolidaritás gyakorlati oldalával is megismerkedjenek diákjaink.

Számos **tanulmányi versenybe** bekapcsolódtak idén is diákjaink (tantárgyi versenyek, versmondó találkozók, stb.). Mindezek közül kiemelkedik az országos Horváth István Károly Latin Tanulmányi versenyről elhozott első és harmadik hely. Annak is örülhettünk, hogy egy jótékony-sági szervezet adományából **vadonatúj iskolapadokra és székekre** tehattünk szert. Ha még hozzávesszük, hogy majdnem minden osztályba felszerelésre kerültek a pályázati úton nyert **interaktív táblák**, akkor megállapíthatjuk, hogy sokat gyarapodott iskolánk a tanításhoz szükséges eszközök terén.

Középiskolai diákszínpadunk idén Szakonyi Károly *Adáshiba* című színművét adta elő.

A **sportágak** közül a szertorna, a kézilabda, a kosár, és a foci a legnépszerűbbek gimnáziumunkban. Ezek közül a legkiválóbb teljesítmények, eredmények az első két műfajban születtek.

A lelkigyakorlatok osztályszinten szerveződnek. Lassan hagyománnyá válik, hogy a 9. évfolyamos diákok elmennek Petőfiszállás-Szentkútra a pálos atyáknál évente megrendezett Pünkösdi Ifjúsági találkozóra.

Emlékezetes volt az **idei ballagás**, annál is inkább, mivel végzős gimnazistáink először vehettek részt a Kecskeméti főterén rendezett **közös városi középiskolai ballagáson**.

Szeretettel köszöntötte iskolánk Dr. Lukács László piarista atyát, iskolánk egykori igazgatóját, aki pappá szentelésének 50. évfordulóján szentmisét mondott a kecskeméti piarista templomban. Kedves emlék marad számunkra a Piaristák terén néhai II. János Pál pápa boldoggáavatásának emlékére elültetett tölgyfa és a róla való ünnepi megemlékezés.

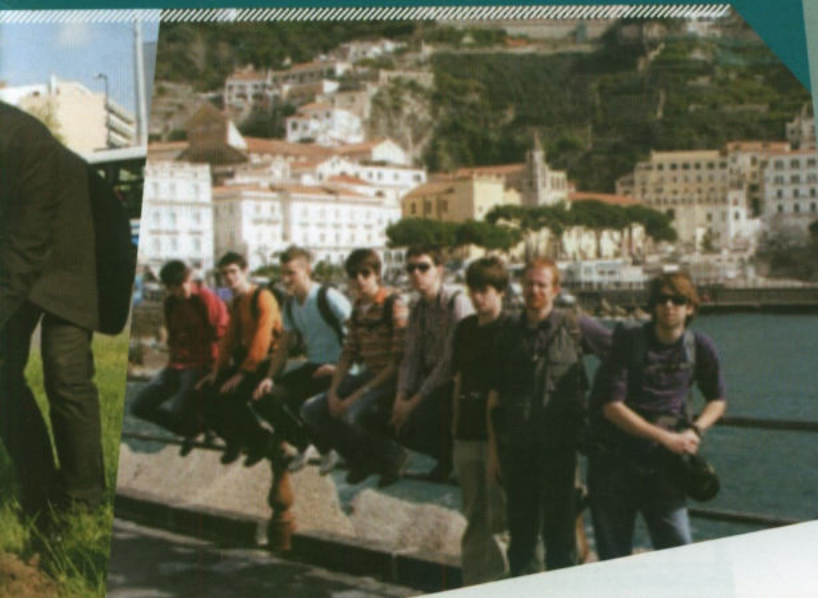
NAGY ATTILA SP

50 éve történt

1961-ben szüntették meg a magyaróvári piarista kápolnát, amely a piaristák 1950. évi deportálása után a plébánia kezelésében működött tovább, de ebben az évben az épületben működő állami gimnázium előadóteremmé alakította. A kápolnát csak 1994-ben szentelte föl újra Pápai Lajos győri püspök.

1961. január 16.

Elhunyt Kecskeméten Kender József piarista, a tatai és a kecskeméti gimnázium tanára, a tatai és budai melegvízű források élővilágának, valamint a piócéknak és a húrfergeknek elismert gyűjtője és szakértője.

INTERJÚ SZEGHEŐ JÓZSEF PIARISTA TANÁR ÚRRAL

Kinek, illetve minek hatására jelentkezett annak idején a piarista gimnáziumba?

Apám a hóna alá tett és már nyolcadikban elvitt valami intézetbe. Onnan kitétek és akkor kerültem le Kecskemétre. A rokonság úgy gondolta, jót tesz nekem egy kis intézeti nevelés. Nem voltam egyszerű eset, elég hamar jöttek a nézeteltérések, de aztán mégsem tettek ki. Apám azt mondta, hogy nem visz el onnan.

Milyen különleges élményekre emlékszik vissza az iskolai éveiből?

Az első az, hogy a családban mindenki pedagógus szeretett volna lenni. Ott pedig csak szerzetesek tanítottak. Ők, mint igazi vérbeli pedagógusok s nagyon tapasztalt emberek, nagy hatást gyakoroltak rám. Az iskola közege is egészen más volt, mint

manapság: akkor még a konyhát apácák vezették, ők takarítottak és a betegszobán is ők dolgoztak. Így Kecskeméten ismerkedtem meg azzal, ami nagyon hiányzott az életemből – a vallásosság és a jámborság. Azt hiszem, hogyha a kamaszkoromat nem ilyen helyen töltöm, akkor eléggé elcsáborgok a kereszténységtől.

Miért éppen a matematika és a fizika?

Nagyon komplex volt az érdeklődésem, foglalkoztam zenével, irodalommal – nem sok sikerrel, de tanultam nyelveket is. A matematikát nagyon szerettem, mert már általános iskolában is nagyon jó tanárok tanították, így a középiskolában sem jelentett gondot, és jutott mellette idő a zenére meg az irodalomra is. A fizika pedig nem válik külön a matematikától. Annak idején nem igazán lehetett válogatni. „Mat-fiz, mat-fiz”.

Miért hagyta el Kecskemétet és jött Szegedre? Vonzotta-e ide valami?

A piarista szerzetesek nem maguktól mennek ide vagy oda, a rendfőnök rendelkezik, hogy ki, hol és hogyan tanít. Egyébként azért kerültem ide, mert kellett itt egy keménykezű ember. Na jó, hát nem voltam én annyira keménykezű... Szerencsére nagyon könnyen akklimatizálódok, ezért hamar jól éreztem magam Szegeden is. Mindig is nagyon vonzott az újdonság, ezért könnyen sikerült beilleszkednem. Ez olyannyira sikerült, hogy már

A tanítást immár több mint 285 éve kezdték meg Szegeden a piaristák, ma már a hagyományos gimnázium és kollégium mellett művészetoktatási intézményként is üzemelve, több, mint 700 diákkal.

alapítva: 1720 (1991)

honlap: www.szepi.hu

teljesen otthon éreztem magam Szegeden. Egy kecskeméti csapattal azért tartom a kapcsolatot, havonta egyszer találkozunk és nosztalgiazunk.

Át lehet ültetni a közel 400 éves piarista rend elveit modern környezetbe?

Kalazancius nagyon konkrétan az akkori kor problémáinak, kihívásainak próbált megfelelni. Világos volt, hogy azzal tudja megfogni és felemelni az embereket és a gyerekeket is, hogyha valamire megtanítja őket. Minden korban megvan annak a módszere, hogy hogyan közeljünk az emberekhez, és a tartalma is, hogy mit adjunk át. Kalazancius elvei ma is tudnak érvényesülni, bár egy csomó dolgot másképp csinálunk itt és világszerte is, de a cél nem változott. Vannak misszióink Indiában, olyan iskolákban, ami még csak nem is igazán iskola: a rét közepén összegyűlnek gyerekek és ott foglalkozunk velük. Jelen vagyunk Japánban és Dél-Amerikában is, ahol vallásilag szinte „domesztikálni” kell az embereket. És vannak kimondottan ilyen jellegű iskolák, mint a szegedi is, ilyen gimnázium formájú. Szóval eléggé szabadon variáljuk eszközeinket, a helyi kihívásoknak próbálunk megfelelni. A cél tehát továbbra is az, hogy olyan dolgokat adjunk az embereknek, amelyekbe kapaszkodni tudnak, ami fel tudja őket emelni, ki tudja őket emelni szegénységükből, kiszolgáltatottságukból. Ha Kalazancius most jönne, erre a célra bizonyára az internetet is felhasználná...

GÁBOR BENCE 9. A

290 ÉVES – 20 ÉVES A SZEGEDI PIARISTA ISKOLA

Az idei évben két évfordulót is ünnepelnek Szegeden a piaristák. Az **intézmény 290 éves** alapítására, valamint az **újraalapítás 20. évfordulójára** is emlékeznek.

Az intézmény újraalapításától kezdődő történetének áttekintésére műhelybeszélgetés-sorozatot indítottak. Az első alkalommal három szakaszban beszélgettek az újakezdekről – Az újakezde (1991–1993); Az útkeresés (1993–1996); A szegedi modell (1997–1999).

Húsz évvel ezelőtt a helyi közösség, az egykori öregdiákok és a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége kezdeményezésére hívták vissza a piarista tanárokat Szegedre, ahol 1991–1999 között saját iskolaépület nélkül folyt az oktatás. A kollégium és a menza helye a felsővárosi minorita rendház, míg a diákmisék helye a felsővárosi templom volt. A helyi plébániák és egyházak nagy erővel támogatták a születő katolikus iskola létrejöttét. Szeged városa is sok segítséget nyújtott az iskola működéséhez, valamint telket adott az új épület megépüléséhez. 1999-re elkészült az új iskola- és kollégium-épület, valamint a sportcsarnok.

A beszélgetés meghívott hozzászólói közel negyvenen voltak. Két tartományfőnök szólalt fel, Kállay Emil SP és Urbán József SP, valamint a legrégebben itt tartózkodó piarista atya, Szegheő József SP házfőnök. Az egykori városvezetést Szalay István volt polgármester és Szilvásy László képviselte. Megosztották emlékeiket az öregdiákok is, Rakonczay János, Bársági Tamás és Kispéter József. A tantestület szervezéséről beszélt Kakuszi Péter, egykori igazgató és egykori helyettese Futó Béla SP. Meghívást kapott több korábbi tanár, minden olyan iskolai dolgozó,

tanár és nem pedagógus munkatárs, akik az első évek óta részt vesznek az intézmény életében, mint például Angyal László, Lajos István, Győri Ferenc, Jánossyné Terenyi Erika, Kocsis András, Balázné Király Tünde, Zsova Tamás, Károlyi Attila, Bereczky András, Diószeghy Alpár, Oláh Gellértné, Szombat-helyi Mihályné és Török Ferencné. Elmondták gondolataikat a szülők képviselői. Jelen volt a helyi egyházi közösségek képviselőjeként Kondé Lajos esperes, Thorday Attila plébános. Gyulai Endre püspök úrral az ünnepi alkalom kapcsán interjú készült, melyet a résztvevőknek levetítettek.

A beszélgetések alatt is érződött az összefogás, a közös erőfeszítés ereje. Minden közösség életében kiemelt fordulópontra az iskola alapítása. Az újraalapítás a hagyományok örököséhez válás szándékát fejezte ki, és olyan együttműködés valósult meg, amely a piarista lelkiséget nem az örökös állapotként élte meg, hanem erőfeszítéssel sajátította el. A közös tanulási folyamatból mindenki kivette a részét legyen szó szülőről, diákról, tanárról vagy munkatársról. A közös erőfeszítések meggyorsították a közösségé válás folyamatát, így az új franciahögyi épület felépülésekor már a küzdelmekben megedződött, biztos alapokon álló közösség vehette birtokba az intézményt. Innen ered az intézmény pedagógiai programjának neve is: A közösség iskolája.

A saját út keresése és építése dinamikussá tette a közösséget és az intézményt egyaránt. A további fejlesztésekben nem az ideális állapot vagy nevelési helyzet elérése lett a cél, hanem az aktuális pedagógiai kihívásoknak való minél jobb megfelelés. A lehetőségekből bevált gyakorlat, abból szokás, majd hagyomány teremtődött. Így vált az új szegedi iskola a piarista hagyományok méltó utódává, és tesz tanúságot a piarista közösség egykori és mai erejéről.

bolt.piarista.hu

A HOLNAP ISKOLÁJA

MÉRLEGEN A 2010/11-ES TANÉV

A keresztény pedagógus különösen szerencsés helyzetben van, mert egy naptári évben háromszor is alkalma nyílik év végi mérleget készíteni. Az egyházi év Krisztus Király vasárnapja után, a naptári Szilveszter napján, a tanév a Te Deum napján szólít más-más jellegű számvetésre. A júniusi évvége jó lehetőséget teremt minden diáknak, pedagógusnak, intézményvezetőnek arra, hogy számot vessen a tanév viselt dolgaival, elért eredményeivel, kudarcaival.

Az év eleje – az építkezés árnyékában, majd fényében

A váci iskolának közel sem indult ideálisan a tanéve. Romok, halmok, építési törmelékek, beázott falak, termek, por és félig-meddig kitarított folyosók várták még az augusztusi pótvizsgákra a diákokat, de a szeptemberi tanítás már a terveknek megfelelően indult el. Az idén befejeződött kétéves felújítás során megújult iskolánk több tanterme, folyosója, megépült az iskola új nyelvi szekciója, klubszoba-szabadidőterem és új rajz- és művészetoktatási terem létesült. Az iskola tetőszerkezete is nagyrészt megújult. Környezettudatos fűtőkorszerűsítés történt, napkollektorokkal kiegészülve. Az épület udvarában szűrkevíztározó épült, amelyből a vizesblokkok kapják az öblítő vizet. Az iskola teljes területe akadálymentesítetté vált, két lift, egy személyi emelő és a főbejáratnál rámpa létesült, működnek világtalanokat és siketeket segítő berendezések is, valamint mozgássérültek számára mosdókat is alakítottak ki. Lehetővé vált a szelektív hulladékgyűjtés, ezzel is segítve a tanulók környezettudatos nevelését. A rajzterembe tűzzománcégető kemence került, valamint gazdagodott az iskola egy versenyzongorával. Megújult és új helyre költözött a büfé, valamint korszerű tűzjelző berendezések biztosítják a diákok és az anyagi javak épségét. Modernizálták az informatikai termeket és több digitális tábla is használatba került. Több részen díszburkolatot kapott az udvar, megújult a gimnázium két tornacsarnoka, valamint egy kondicionáló terem is helyett kapott az új tornatermi részben. Bővült az iskola konyhájának főzőkapacitása, így befogadóképessége megkétszereződött.

Az iskola dísze – a város dísze

Az iskola díszterme visszanyerte patinás fényét, sőt, Vác legelegánsabb reprezentatív helyiségei közé került. A terem professzionális színpadtechnikai kellékekkel bővült, színpadi eszközök, mozivásznon, színházi függöny is segíti az iskola diákszínpadának munkáját.

Október 22-én délután ünnepélyes keretek között adtuk át a dísztermet. A rendezvényen beszédet mondott Harrach Péter, a KDNP parlamenti frakciójának vezetője,

„...a váci püspökséget megkapta 1714-ben Kollonits Zsigmond, aki az Istentől rábizott

nyájról gondoskodni akarván, Vác városába a Kegyes Iskolákat bevezette...” 2011-ben immár 13 évfolyamon, 19 osztályban, 625 diák tanul.

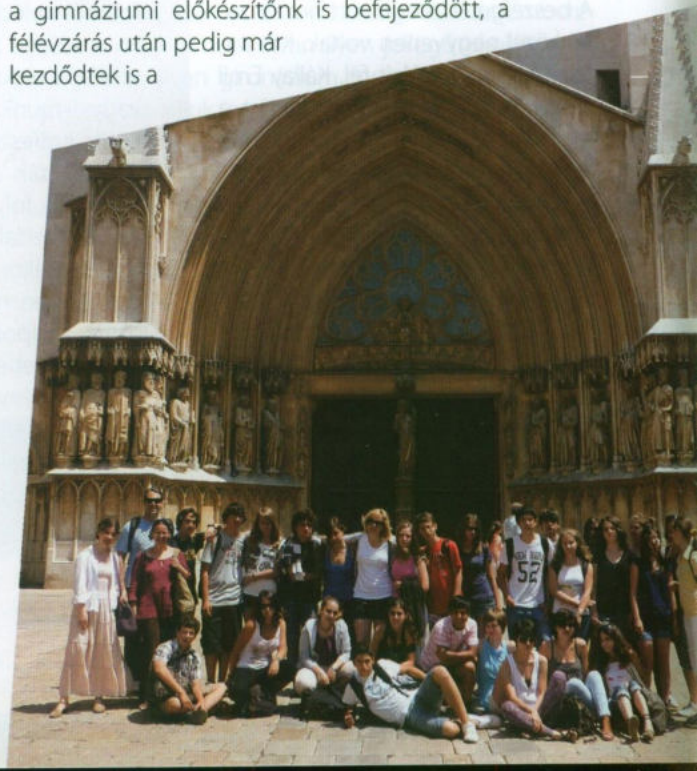
alapítva: 1714 (1990)

honlap: www.vpg.sulinet.hu

Beer Miklós megyéspüspök úr, Urbán József piarista provinciális úr, valamint Fördös Attila polgármester úr is. Tavaly novemberben rendeztük meg első alkalommal rendalapító szentünk tiszteletére a Patrociniumi Fesztivált a váci és környékbeli polgárok számára. Az ünnepségsorozaton váci és környékbeli művészek mellett a Piarista Gimnázium színjátszó köre is fellépett. A Cházár András Speciális Szakiskola szervezésében és közreműködésével jótékonyági estre is sor került az őszi iszapkatasztrófában érintett községek megsegítésére.

A holnap iskolája

A december az adventi készülétkor és a beiskolázási teendők megszaporodásával köszöntött ránk. Idén is tartottunk nyílt napot, amelyben sok család, sok fiatal leendő diákunk jutott hasznos információkhoz. Decemberre a gimnáziumi előkészítőnk is befejeződött, a félévzárás után pedig már kezdődtek is a

felvételi vizsgák. A 2011-es tanévre Gimnáziumunk négy osztályba fogadja az újonnan érkező keresztény szellemiségű fiatalokat. Két párhuzamos osztály indul az „alsóban”, tehát két ötödik osztály alkotja az évfolyamot. Idén közel 110 jelentkezőnk volt, ami majd’ kétszeres túljelentkezést jelentett. Örömmel tapasztaltuk, hogy a hozzánk érkező felvételizők nagyon jó tanulmányi eredménnyel rendelkeznek. A „nagyok esetében” még magasabb volt a túljelentkezés aránya, de a felvételi ponthatárok itt is igen magasak voltak.

A tanterveken innen...

A tanulmányi versenyeken is sok tárgyból voltunk büszkék diákjainkra. A német, a latin és a filozófia OKTV-n is volt egy-egy döntős diákunk. Angol nyelvből a Mezzofanti országos versenyben lett egy diákunk első helyezett, történelemből a Gloria victis és a Cultura Nostra versenyeken túl a Pest Megyei Történelem Versenyben értünk el szép sikereket. Az Ábel Jenő Országos latinversenyen két diákunk ért el helyezést és három tanuló részesült dicséretben. A városi matematikaversenyben a kisgimnazistáink is eredményesek voltak. A megszámlálhatatlan sportsikerek közül kiemelkedő a diákolimpiai verseny több szakágának eredménye: alpesi síelésben egy ezüstérmes túl egy negyedik helyezést, kézilabdában a fiúk ezüstérmes hoztak haza. Magasugrásban az első, távolugrásban a második helyen várjuk a megyei selejtező után az országos döntőt. Az evezés sportágban is állt a dobogó minden fokán diákunk még az őszi diákolimpián. A KIDS versenyeken a középiskolás lányok az első a fiúk a második helyen végeztek sok más szép eredmény között.

Az év során több jeles tudóst, országos hírű művészt is vendégül láthattunk lelkigyakorlatok, kulturális vagy tudományos előadásainkon. Itt járt többek között Olofson Placid atya, Bátor Botond pálos tartományfőnök, Sebestyén Márta népdalénekes, Ferencz Csaba úrkutató, dr. Kiss László fizikus, csillagász, Bíró László fizikus. Májusban 77 végzős diák kezdte meg érettségi vizsgáit összesen 20 tantárgyból. Az elbballagott diákokon kívül 65 diákunk előrehozott érettségi vizsgát tesz.

A tanterveken túl... a sokféleség jegyében

Januárban megtartottuk iskolánk első Afrika napját, amelynek keretében a Taita Alapítvány karizmatikus

munkatársai hívták fel a 11. évfolyamosok figyelmét az éhezők problémáira, mindennapos nehézségeire és az afrikaiak millióit sújtó mindennapos igazságtalanságra, méltánytalanságra. Két volt diákunk pedig az előadásokat követően fél éves missziós munkára ment Kenyába az Alapítvány árvaházába.

Az idei báli szezon is hozott újdonságot iskolánk életébe. A Szülői Munkaközösség szervezésében Piarista Bált tartottunk a díszteremben.

Idén már második éve működik a Tevékeny Szeretet Iskolája (TESZI) nevű program, amelynek keretében a tízedikes diákok karitatív szolgálatot végeznek különböző partnerintézményeinknél.

A katalán piarista diákok is menetrendszerűen érkeztek meg május közepén Vácra. Iskolánk több éve ápol gyümölcsöző testvérkapcsolatot a hispán piarista iskolával, ahonnan évről évre 10-15 diák látogat hozzánk a koranyáron, hogy bepillantást nyerjenek az ezeréves magyar kultúra értékeibe, gyönyörködjenek a borszönyi táj szépségébe és élő kapcsolatot építsenek ki a magyar piarista diákokkal.

...nyári Piarista Gimnázium

A piarista hagyományoknak megfelelően az idei nyáron is számtalan programot kínálunk diákjainknak. Kirándulások, kerékpártúrák, evezőtúrák több csoportban, több turnusban várják a jelentkezőket, hogy a kimerítő év után a nyáron is együtt töltsenek egy kis időt. A szünetben... egy kicsit másképp. Megkerüljük a Szentendrei-szigetet kenuval, levezünk Rajkától Vácig a Dunán, de a Felső-Tisza vidékét is becskerésszük az iskola túrakenuival. Kerékpáron Mindszenty József hercegprímás nyomait kutatjuk az országban Felsőpeténytől Zalaegerszegig, sőt határainkon túl is Bécstől Mariazellig. Egy másik túra keretében az antik romváros, Gorsium érintésével a Balatonig kerekünk. Ízelítőül ennyi.

Összegezve: a 2010/11-es tanév megújulást és gazdagodást hozott a váci piaristáknak, amely csak erőt adhat további nehézségeink leküzdéséhez. Ilyen is van: kisebb is, nagyobb is. Hogy csak a legnagyobbat említsem: nagy erővel dolgozunk a családi életre nevelés nyolc éves programjának kidolgozásán. Érezzük szükségességét...

KALÁSZ ÁKOS

SZAKEMBER KÉPZÉS

HOGYAN IS MEGY EZ GÖDÖN?

Gödi rendházi búcsú – május 1.

Rendházi közösségünk a tanév elején elhatározta, hogy aktívan kíván tevékenykedni a gödi piarista jelenlét megvalósításában. Ehhez első lépésként azt a célt jelöltük meg, hogy kifejezzük összetartozásunkat iskolánkkal és a közelben élő egyházi közösségekkel.

Mivel május elseje Munkás Szent József ünnepe, és ő rendházunk védőszentje, rendházi búcsút szerveztünk, amelyre meghívtuk vidéki rendtársainkat, az iskola dolgozóit családjaikkal, a Búzaszem iskola közösségét és a tartományfőnökségi dolgozókat családjaikkal. A szentmise után Radnics Zoltán a gyerekeknek játékos vetélkedőt szervezett, Pelyhes Gábor kollégánk zenés gyermekműsorral készült. A programot az eső nem tudta elrontani – a közel száz vendégnek össze kellett ugyan húznia magát az ebédlőben, de minden kaotikus látogatás ellenére egy jó hangulatú borozós, marhalábszárás, csülkös ebédet fogyasztottunk el családiasan. Úgy tűnik sikerült egy valódi közösségi hagyomány alapjait lerakni.

A szakma kiváló tanulója verseny

Május elején került megrendezésre a Szakma Kiváló Tanulója Verseny. Öt diákunk indult, közülük három komoly eredményt ért el: Sebestyén Martin végzős asztalos tanulónk a verseny gyakorlati fordulóján a második helyen végzett, így mentesül a szakmunkásvizsga alól. Ő bekerült azon három diák közé, akik közül jövőre az Euro Skill verseny magyar résztvevőjét kiválasztják. Paczolt Dániel ács-állványozó tanulónk negyedik lett, Farkas Máté ugyancsak ács-állványozó tanulónk pedig a tizedik helyezést érte el.

A szakemberképzéshez elengedhetetlenül szükséges, hogy olyan mesterséget találjanak a fiúk, amiben örömeiket lelik, és amire büszkék.

Ehhez kínáljuk hét szakmánkat, amiben szépet és értékeset alkothatnak. Törekszünk arra, hogy iskolánk egy olyan világ legyen, ahol az emberi kapcsolatoknak, a becsületes munkának, a természet és mások megbecsülésének értéke van.

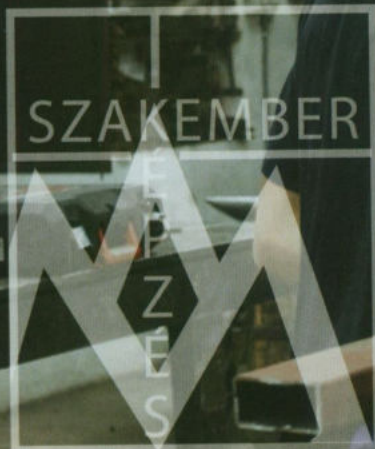
alapítva: 1991

honlap: www.g-piar.hu

Botos András bútorasztalos öregdiákunk a versennyel párhuzamosan megrendezésre kerülő szakmai világverseny magyar válogatóján a harmadik helyezést érte el, így jó esélye van arra, hogy jövőre Londonban ő képviseli a fiatal magyar bútorasztalosokat.

Ballagás és szakmunkásvizsga

Április 29-én tartottuk a ballagási ünnepséget, 75 tanuló búcsúztattunk. Bízunk benne, hogy minden tőlünk telhetőt megtettünk, hogy beavassuk őket a szakma és a felnőtt férfi lét rejtelmeibe. Bízunk abban is, hogy megállják a helyüket nem csak mint ácsok, asztalosok, kőművesek, kőfaragók, lakatosok, karosszérialakatosok, hanem mint apák, barátok, jó emberek is.

Kőfaragó verseny

Az összefüggő nyári gyakorlat után egy háromnapos nemzetközi kőfaragóversenyt szervezünk az iskolában. Magyar, osztrák és szlovák versenyzők mérhetik össze tudásukat egy reneszánsz padláb megalkotásával. Ezzel a rendezvénnyel a magyar kőfaragó kamara segítségével megjelenünk a közép-európai szakmai porondon is. Eddig végzett kőfaragó diákjaink közül többen rangos európai munkahelyeken dolgoznak, a hazai oktatásszervezés pedig a közelmúltban fejezte ki szándékát, hogy számít a gödi szakiskola szakmai tapasztalataira és észrevételeire.

Buszmegállók építése

Szakmai önbecsülésünket növeli, hogy a gödi önkormányzat tőlünk rendelte meg a város öt új buszmegállóját. A terveket Markó Péter ács-állványozó szakoktató készítette, a kivitelezésben pedig két évfolyam diákjai vettek részt.

Mentori rendszer, mentorképzés

Iskolánkban gyakorlatilag kezdtek óta működik a mentori rendszer: életvezetésben, beilleszkedésben elakadt, magatartási és egyéb problémákkal küzdő diákoknak segítenek a mentori rendszer önkéntes tanárai. Az évek során ezt a segítő rendszert folyamatosan tökéletesítettük, alakítottuk. Mostanra olyan állapotba került, hogy bátran ki tudunk vele állni mint jó gyakorlat. Az Országos Egyházi TISZK segítségével négy kollégánk kiképződött, hogy azt a mentori szemléletet és gyakorlatot, amit a gödi iskolában folytatunk, át tudja adni más tantestületek számára is. A piarista iskolák közül a szegedi és a váci gimnáziumokban tartottak már mentori képzéseket. Bízunk benne, hogy ezáltal még erősebb lehet köztünk az együttműködés.

Szakképzési hozzájárulás

Az iskolai rendszerű szakképzés jelenlegi szervezésében jelentős szerepe van a cégek és vállalkozások által adható szakképzési hozzájárulásnak (SZAHO). A gyakorlati képzések eszközigényét, tanműhelyeink szerszámparkját ugyanis nem tudjuk a normatívából finanszírozni, csak a cégek ezen hozzájárulásából. Ez nem külön adomány, hanem egy adóforma: vagy egy képzőhely megjelölésével teljesíti a cég ezen irányú köteletségét, vagy közvetlenül az államnak fizeti be a szakképzési hozzájárulást. Barátsággal kérjük, amennyiben önnek vagy a közelében élő családtagjának, ismerősének vállalkozása vagy cége van, gondoljon a gödi Piarista Szakképző Iskolára, hogy küldetésünket a jövőben is minőségi szinten tudjuk teljesíteni!

Az iskola nevében előre is köszönettel:

SZABÓ LÁSZLÓ

GYERE BÜKKZSÉRCRE!

A bükkzsérci római katolikus plébánia épületében működik a Piarista Kulcsosház, ahová szeretettel várjuk iskolánkban, rendezvényeinkben dolgozó munkatársainkat és családjukat, valamint barátokat, osztályokat, egyházi csoportokat, lelkigyakorlatozókat. Nagyobb létszámú nyári táborok számára is ideális hely.

www.bukkszerc.piar.hu

A VÁROS KEBELÉBEN MŰKÖDŐ ISKOLA

AZ ELMŰLT ÉV MOSONMAGYARÓVÁRON

Moson vármegyében a Piarista Iskola 1739 óta egy kulturálisan sokszínű, soknyelvű térségben (magyar, német, horvát, szlovák kultúra) teljesíti küldetését. Az induláskor minden diáknak kötelező volt a magyar, a német és a latin nyelv elsajátítása, a jobbaknak a görög is. Sok nemzetiségi diák nálunk sajátította el a magyar nyelvet és kultúrát. A német tanulása jelentős volt a nagyszámú németajkú lakossal való kapcsolatteremtés miatt. A latin a tudományokhoz jelentette a kaput.

A város Haynau rémuralma alatt is (1850. május 18-án) síkra szállt iskolánkért. *„A város kebelében működő Piarista Iskola eggyé nőtt a várossal, a város polgársága azt magáénak tekinti. A jövőben is meg akarja őrizni gyermekei szellemi, lelki és erkölcsi életének biztosítására.”* – Nevelőtestületünk százhatvan év után is ugyanennek az elvárásnak iparkodik eleget tenni.

FARKAS ISTVÁN

A múlt hagyományain tovább haladva éves programjaink, rendezvényeink is ezt a kulturális sokszínűséget tükrözik. A piarista iskola rendezvényei üdítő színfoltjai a város életének.

Rendezvényeink közül sok már hagyományosan, évről évre megrendezésre kerül. Néhány program a városban csak erre az iskolára jellemző, mint például a félév megpróbáltatásai után a **kétnapos téli túra**. A túrákon az osztályok szívesen választják a korcsolyázást, a szigetközi gyalogtúrát, a merészebbek pedig ilyenkor fedezik fel a Bakony téli arcát.

Szintén hagyományőrző rendezvényünk a **farsang** kiscsiknek és nagyoknak.

A mosonmagyaróvári Piarista Általános Iskola, Gimnázium és Szakközépiskolát

Zsidanits István alapította 1739-ben az óvári kisgimnáziumot, ahová piarista szerzeteseket hívott tanítani. Ebből nőtt ki a mai iskola, amely diákjaink számára 12 éven át biztosítja az igényes nevelést-oktatást.

alapítva: 1739 (1994)

honlap: www.piaristamovar.hu

Az országos és **városi ünnepségekről** mi is méltóan megemlékezünk. Az egész iskola közösen ünnepli az 1848-as és az 1956-os forradalom és szabadságharc napját, megemlékezünk az aradi vértanúkról, a kommunizmus és a holocaust áldozatairól.

Programjainkkal aktívan bekapcsolódunk a város életébe is. Hívjuk és várjuk az aprókat és időseket az **adventi gyertyagyújtásainkra** és a betlehemes műsorunkra. Az adventi időszak kiemelkedő eseménye a **Ghymes koncert**, melyet iskolánk szervez és amelyen énekarunk is fellép! Évek óta a mi iskolánk diákjai teremtenek meghitt perceket a város lakóinak december 24-én délután.

Ugyanígy várjuk a leendő elsősöket a hat alkalommal megrendezésre kerülő **Suliváró** (iskola előkészítő) foglalkozásainkra, melyeket a város számos óvodása látogat, szüleivel együtt. Szívesen kapcsolódnak be a kézműves-képességfejlesztő és népi játékokba.

Szintén az egész tanévet átölelő programunk a **lovas és tenisz szakkör**.

Az immár 13. éve megrendezésre kerülő **jótekonysági bálunk** szinte a város minden báltermét kinötte. Ezen az estén a tanárok műsora szórakoztatja a szülőket és vendégeket.

1990 óta hagyományteremtő szándékkal a piarista és más középiskolákkal való kapcsolat erősítése miatt rendezzük meg május derekán nagyszabású koncertünket, melyen **Mozart misék** hangzanak

fel. Méltán vagyunk büszkék énekarunkra, amely számos elismeréssel, arany fokozattal öregbíti iskolánk hírnevét szerte az országban.

Iskolánk pedagógiai hitvallásának tekinti a tehetséggondozást. Büszkék vagyunk diákjaink elért eredményeire a szaktantárgyi és művészeti versenyeken.

A mi szervezésünkben zajlik számos helyi, megyei és országos verseny is, így a **Szále János megyei rajzverseny**, a **Wathay Ferenc regionális szavalóverseny** és az **Országos Bibliai rajzpályázat**.

Az idei tanévvel kapcsolódott be iskolánk a **TESZI programba**. Az idei tanév második félévében nyílt lehetőségünk elindítani a programot.

A 9-10-11. osztályból 22 tanuló jelentkezett önkéntes tevékenység végzésére a Gyermek Átmeneti Otthonában, Idősek Napközijében, Idősek Gondozóházában, valamint több TÁRS-unk magánembereknél, családoknál vállalt feladatot.

Nevelésünk nem csak a tanévre korlátozódik, hiszen az elmúlt évekhez hasonlóan változatos **nyári táborokba** várjuk tanítványainkat.

ERDŐSNÉ BENKE ÉVA

VÁLASZTHATÓ NYÁRI PROGRAMOK

- Kenutábor a Szigetközben
- „Lópofa” lovastábor
- Ministráns és szolgálotábor
- Körutazás Erdélyben
- „Írány a Balaton!”
- Matematika, angol és német tábor
- Művészeti és sporttábor
- „Fedezzük fel az Őrséget!” tábor
- Túrászunk a Bakonyban tábor
- Sporttábor

100 éve történt

1911. május 19.

Elhunyt Panek Ödön piarista, a váci (1881–1888), illetve a selmecbányai piarista gimnáziumok (1891–1905) igazgatója. Egyik váci diákja, Tragor Ignác így emlékezett rá: „Széttérpesztett lábakkal állt a kapuban a nagyhatalmú direktor, és figyelte az előtte elvonulókat. Azt kutatta, van-e mindenkinek imakönyve. Aki véletlenül otthon felejtette, azt menthetetlenül haza zavarta, és ha nem jött vissza idejében, mint késedelmet megbüntette...”

PEZSEG AZ ÉLET MI TÖRTÉNT KANIZSÁN?

Ahol kicsik és nagyok így együtt vannak mint nálunk Nagykanizsán, ott mindig zajlik az élet.

Már januárban jöttek hozzánk városunk óvodásai és kisiskolásai éves mesemondó versenyünkre. Röviddel ezután **farsangoltunk**. A kisebbeknél a jelmezes felvonuláson, játékon, vetélkedőn volt a hangsúly, a nagyobbaknál az ötletes prózai, táncos, zenés produkciókon szórakoztunk hosszasan. Közös volt azonban rendezvényeinken, hogy ovisok és óvónénik, diákok és tanáraik együtt szerepeltek.

Az **aproságok programjai** (Piar Suli-Muri) gyerekcsalagotónak bizonyultak. Sok a jelentkező óvodánkba, s két első osztályunk koptatja a padokat a jövő tanévtől is. A felnőtt farsangunk végzős diákjaink szalagavatójával fonódott egybe, jelezve, hogy az ő helyük maholnap a felnőttek világában lesz.

Az újonnan indult **dráma tagozatosaink** közreműködtek *Az ember tragédiájából* készült *Ádámok és Évák* című előadásban. Az igényesen előadott Eszkimó színnel megmutatták, milyen értékteremtő munkára képesek. Hasonló sikerre számítunk az iskola és város közösségének bemutatandó Vitéz lélek Tamási Áron bemutatónál.

A böjt idejére tevődött a Gyümölcsoltó Boldogasszony napján megtett **zarándoklatunk** Homokkomárom kegytemplomába. Az oda-vissza igencsak 20 km feletti gyaloglást nemcsak a nagyobb diákok, hanem jó néhány ovis is végigküzdötte.

Jelenleg 580 diákot nevelünk az áldozatkész, toleráns életre, melyben a hangsúly az Istennel való kapcsolaton van, mindezt színvonalas oktatással és mindenkire odafigyelő légkörrel tesszük.

alapítva: 1765 (1992)

honlap: www.nk-piar.hu

Talán a zarándoklatnak ez a megtapasztalása serkent mindenféle korosztályt a májusi Mindszenty József emléktúra és zarándoklat Csehímszentre programhoz való csatlakozásra, melyet diákok, kollégák és szülők ismerősökkel karöltve tesznek meg évről évre átszelve a Jeli Arborétum orchideáktól illatos szegleteit is.

Még márciusban emlékeztünk óvodánk névadójára, Boldog Donáti Celesztinára, majd József napon az édesapákat köszöntöttük.

A nagyheti szünetet a diákság három napos **lelkigyakorlata** előzte meg.

A végzősök ismét korán, április végén ballagtak, s rá két napra már anyák napi szentmisén ünnepeltük az édesanyákat. Az ünneplő egybegyűltek a konyha munkatársai által készített óriástorta látványában gyönyörködhettek, majd a látvány sok szeletre osztva kelt el az összegyűltek megeledésére.

Az írásbeli **érettségik** megkezdése után került sor a város melletti felújított Látóhegyi kápolna megáldására, melyen diákságunk képviselői ünnepélyes fogadalmat tettek a kápolna és környéke gondozására.

Harmadikos kisiskolásaink elsőáldozók voltak májusban, a végzés előtti korosztályból sokan most bérállítottak.

Tudtad, hogy ő is piarista diák volt?

Eötvös Loránd, báró (Buda, 1848. július 27. – Bp., 1919. április 8.): fizikus, egyetemi tanár, miniszter, az MTA tagja
 Lotz Károly (Bad Homburg vor der Höhe, 1833. december 16. – Budapest, 1904. október 13.): magyar festőművész, a XIX. századi akadémikus magyar falfestészet jelentős képviselője
 gróf Teleki Pál (Budapest, 1879. november 1. – Budapest, Várnegyed, 1941. április 3.): miniszterelnök, földrajztudós, egyetemi tanár, erdélyi földbirtokos, politikus, tiszteletbeli főcserkész, a MTA tagja
 Örkény István (Budapest, 1912. április 5. – Budapest, 1979. június 24.) író, gyógyszerész, az Újhold társszerkesztője; a világirodalmi rangú magyar groteszk próza megteremtője

Tizedikeseink készülnek az egész éves szeretetszolgálatukat összefoglaló vissza- és előretételekre.

A lelki élmények mellett a szellemi értékek is hangsúlyosan jelen voltak életünkben.

Immár hagyományosan Virágvasárnap került sor az iskola volt diákjáról elnevezett **Virág Benedek Versmondó Verseny** országos döntőjére Jelenits tanár úr Pilinszky Jánosról szóló előadásával egybekötve.

Többedszerre adtunk helyet a megyei Alapművelési Matematika Versenynek is, melynek nemcsak sikeres megrendezői, hanem eredményes résztvevői is voltunk.

Végül, de nem utolsósorban gazdag volt az évnek ez a része is **sportrendezvényekben**.

Az iskola és óvoda gyerekserege sokféle járt **tanulmányi kirándulásokon**, rendszeresen járt korszakolni Zalaegerszegre. A végzés előtti osztályok készülnek a csíksomlyói búcsúba és vár ránk még egy sportnap sok úszással, játsszal, mozgással.

DORNBACH BORBÁLA

Gyertek a **Piarista Rend Magyar Tartománya** Facebook oldalára! Folyamatosan friss hírek, beszámolók, információk.

RAJTA IFJAK, ÚTRA FELI!

PIARISTÁK ZEMPLÉMBEN

„**Gaudeamus igitur iuvenes dum sumus**” – hangzott fel ismét a Piarista Kollégium hét évszázadot látott ősi falai között búcsúzó társaink éneke. Mióta 1992-ben a piarista rend újra megtelepedett Zemplén fővárosában, 19. alkalommal indultak el tanulóink a kollégiumból a pálos-piarista templomba. Itt hálát adtak az eltöltött évekért és elköszöntek tanáraiktól, társaiktól. A templomba érve a piarista himnusz elhangzása után rövid verses-énekes összeállítás következett. Többek között Mécs László, az ártatlanul 10 év börtönbüntetésre ítélt papköltő az ifjúságért aggódó szavai hangoztak el:

„*Nem tudtak semmit ők a Bibliáról
S hogy van Madách, Faust, lélek-asztagok!*”

Ezt követően a ballagók és a harmadéves diákok beszédei következtek. Csáki Cintia a távozók nevében így fogalmazott: „*Mi most kilépünk az ajtón e védett falak közül s ha utunkat siker koronázza, abban tanáraink törődésének, szeretetteljes tanításának nagy szerepe lesz.*”

Később Etele György piarista atya, Damjanovics József esperes úr és Pukovenszky Zoltán káplán nemes útravaló gondolatokkal és közös áldással indították el ballagóinkat az érettség felé. Az ünnepség záró akkordjaként Sebes Péter igazgató úr szavai, valamint a jutalomosztás után, volt himnuszunk, a Boldogasszony anyánk hangjai mellett a hála virágait helyezték el társaink a Kalazancióltáron. Végezetül ünnepi vacsora és kötetlen beszélgetés, az emlékek felidézése zárta e szép estét.

A Zemplén Televízióknak tett nyilatkozatában egy diákunk így fogalmazta meg, hogy miért jó a Piarista Kollégium tanulójának lenni: „*Nálunk családi hagyomány, hogy ezt a közösséget választjuk, nagyobbik húgom után, most ballagó kisebb testvérem is ezt a kollégiumot választja. Sokszor mesélünk neki a kollégiumi életről, alig várja, hogy ő is része legyen ennek a nagy családnak.*”

SEBES PÉTER

EGY NAP HÁROM MEGYE

A kollégium diákjai és nevelőtanárai körében egyaránt igényként jelentkezett egy **közös kirándulás**. A kirándulást 2011. május 19-ére szerveztük. Reménykedtünk, hogy szép időnk lesz. Diáktársaim már napokkal korábban lázban égtek, várták, hogy elérkezzen a jeles nap. Reggel az indulásnál gyönyörű napsütéses időre ébredtünk.

A patinás épületünk falai között a régi tradíciók és a XXI. század van jelen és képvisel egy olyan gondoskodást és szeretetet, melyre nagy szükség van a mai rohanó világunkban. A kollégiumban a középiskola alatt is együtt lakhatsz a barátokkal, együtt élheted át a felnőtté válás nehézségeit és örömeit. Sátoraljaújhely a közösség és a felelősség tanulásának a helye.

alapítva: 1992

honlap: www.piarista-koll.sulinet.hu/

Fél 8-kor elindultunk Tokaj felé, hogy megtekintsük a Szent Miklós görög katolikus templomot, majd birtokba vegyük a Tokajtól néhány km-re fekvő Szabolcsi várat. Tokajban festői kilátás tárult elénk. Megnézhettük hol is folyik össze a Tisza és a Bodrog. A Szabolcsi vár bevétele után folytattuk utunkat Nyíregyháza felé, ahol az állatkertben töltöttünk el néhány felejthetetlen órát. A sok séta megtette hatását: mindenki kellemesen elfáradt.

Az ebéddel egybekötött rövid pihenő után végre megérkeztünk a cívisvárosba, Debrecenbe. Rövid ismertetővel egybekötve megnéztük Debrecen legnagyobb turisztikai látványosságát, a Református Nagytemplomot, ahol kollégiumunk névadója, Kossuth Lajos egykor det-

ronizálta a Habsburg-házat. A többi nevezetesség megtekintése után szabad programra nyílt lehetőségünk. Élményekkel teli programjainkat vacsorával zártuk, majd visszaindultunk a kollégiumban.

Az utazás jó hangulatban telt, előkerült egy gitár is és mindenki lelkesen énekelt a közismert diákslágereket. Késő éjszaka érkeztünk haza és néhány nap elteltével társaim még mindig a kiránduláson átélt élményeiről mesélnek.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a Zempléni Piaristák az Ifjúságért Alapítványnak, hogy anyagi támogatásával hozzájárult e feledhetetlen kiránduláshoz, valamint a szervező tanárnőnek.

DIÁKÖNKÖRMÁNYZAT

PIARISTA NŐVÉREK NAGYKÁROLYBAN

Mi, piarista nővérek, akik Kalazanci Szent Józsefet égi pártfogónkként tiszteljük, és akiket az Úristen arra hívott, hogy kövessük a szegény, tiszta és engedelmes Krisztust, a Szentlélekre figyelve, aki a kicsinyek segélykérő szavával kiált, örömmel újítjuk meg IGENÜNKET Isten szeretetvéneke beteljesítésére.

Boldog Celestina Donati ünnepén új novíciával gyarapodtak a nagykárolyi piarista nővérek

Nem szokványos módon ünnepelték idén a piarista nővérek Nagykárolyban szerzetesrendjük alapítója, Boldog Celestina Donati napját. Március 18-án a Kalazanci Szent József templomban bemutatott szentmise keretén belül novíciátusba lépési szertartásra került sor, melyben Kanti Ágnes fejezte ki szándékát, hogy a rend tagjává váljon. A szertartásban az általános előljáró Sr. Eugilde Filippi Farmar kérdésére mondott igent Ágnes, aki ezt követően megkezdte új életét a piarista rend novíciájaként. Ekkor kapta meg a rend konstitúcióját, valamint egy nyakláncot, melyen egy érem két oldalán Kalazanci Szent József és Boldog Celestina Donati látható.

Celestina Donati Kalazanci Szent József halála után kétszáz évvel született, és egy piarista atya segítségével alapította meg a Suore Calasanziane nevű szerzetesrendet, a piarista rend egyik női ágát.

A 2004. augusztus 25-i letelepedésük óta a nagykárolyi közösségnek igen sok kegyelmet hozott a két nővér, Kürti-Bokor Judit és Vörös Tünde áldozatos és fáradtságot nem ismerő munkája. Ők amellet, hogy rendházukban tizennyolc kislányt nevelnek, 2009 decembere óta egy napközit is működtetnek, ahol a környékbeli hátrányos helyzetű gyerekekkel foglalkoznak.

Kanti Ágnes, aki most két éves novíciátusát kezdte meg, eddigi tanulmányai szerint matematika szakos tanár, Magyarországról jött a nagykárolyi nővérekhez. Csaknem egy éve vette fel a kapcsolatot Judit és Tünde nővérral, június óta pedig már a rendházban lakik. Ez az idő az aspirantátust (ismerkedést) és a hat hónapos jelöltségi periódust foglalta magába. Ennek letöltése után fejezte ki írásban is szándékát, hogy kapcsolatát a renddel szorosabbra fűzze.

SZÍVESKEDJENEK VIGYÁZNI AZ AJTÓK ZÁRÓDNAK! AZ OKTOGON KÖVETKEZIK!

A Sík Sándor Piarista Egyetemi Szakkollégium életében minden évben elérkezünk ehhez az állomáshoz. Ekkor egy hétvége erejéig koncentráljuk erőinket (persze már az előkészületekben is) és közösségünk összes tagjának közreműködésével megszervezzük az **Oktagon Napokat**, amelyen kulturális-szellemi gyarapodási lehetőséget kínálunk minden érdeklődőnek. Ezzel a rendezvényen is szolgálni szeretnénk a környezetünket, a velünk kapcsolatban állókat és velünk még csak kevésbé kapcsolatban állókat.

Pénteken szépirodalmi ráhangolódással kezdtek, amelyben Buda Ferenc Kossuth-díjas költő, műfordító volt segítségünkre. Nagypás bölcsessége áthatotta egész előadását, emellett egyes verseinek felolvasásakor és átélésekor nem hiányzott belőle a fiatal forradalmár elhivatottsága sem. Egykori tanárától kapott gondolatot mindnyájan aktuálisnak éreztük (nem csak a versek írása kapcsán): „*Úgy kell verset írni, hogy ne legyen benne egy fölösleges szó sem.*” Az elhangzott lírai művek mellett más vizekre is evezünk, mivel török népek szólásai és közmondásai révén közelebb kerülhettünk e kultúrához – amely gondolkodásában némileg párhuzamba állítható a miénkkel (vagy a miénk az övékkel?). A műfordító *Kimondott szó – kilőtt nyíl* című kötetéből olvasott fel néhányat, ami olykor megmosolyogtatott, olykor igen elgondolkodtatott bennünket. (Szájad ha kajsza, ne a tükörre fogd; Ha a szemfedő ingyen van – meg kell halni; Ahelyett, akit szeretsz, a téged szeretőt vedd el.)

Szombaton az ebédre készült finom lebbencsleves elfogyasztása után a délutáni előadások következtek, amelyek a Család évéhez kapcsolódva a családdal foglalkoztak. Az előadók vezetésével közösen gondolkozhattunk a helyzetről és a jövőről.

Elsőként Dr. Szalai Márta jogászasszony összefoglalását hallgathattuk meg a család és élettársi kapcsolat jogi vonatkozásait illetően 14 órától. Érdekes volt nyomon követni, hogy először a Biblia szolgált alapul az emberek házassághoz való viszonyulásában,

majd a jog is megfogalmazta elképzeléseit a körülményeinek függvényében, amit olykor újra kell fogalmaznia, tehát a házasság jogi szemlélete változik. Az, hogy merrefelé fejlődik, nem egyértelmű. Kicsit fájó volt a kijelentése, ugyanakkor mindnyájan tapasztaljuk ennek realitását, hogy a házasság kudarcra átlagossá vált. Előadónk kifejezetten hangsúlyozta, hogy nem a há-

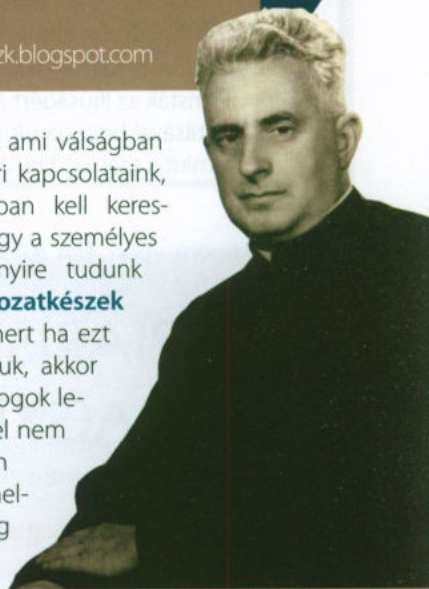

Kollégiumunkat 1992-ben alapította a Piarista Rend Magyar Tartománya. Magyarországon jelenleg a rend egyetlen vidéki felsőoktatási intézménye. Az épületet Tábi Tibor tanár úr (1921–1990) adományozta a rendnek végrendeletében.

alapítva: 1992

honlap: <http://sspeszk.blogspot.com>

zasság intézménye az, ami válságban van, hanem az emberi kapcsolataink, tehát elsősorban abban kell keresnünk a megoldást, hogy a személyes kapcsolatokban mennyire tudunk **elkötelezettek, áldozatkészek és odaadóak** lenni, mert ha ezt megtanuljuk, elsajátítjuk, akkor a házasságban is boldogok lehetünk – míg a halál el nem választ. Összegzésében ezen kívül még azt emelte ki, hogy a házasság működése nem a jogon múlik, de a felbontás könnyedsége igen (a házasságjog ott kezdődik, ahol vége a házasságnak...), valamint az állam ezzel kapcsolatban nem maradhat értékesleges, hanem az alkotmányban foglaltak szerint védenie kell, a kapcsolatok erősítését kell segítenie. Másodikként Prof. Dr. Botos Katalin beszélt a családról, mint a gazdaság alapegységéről. Professzorasszony már az előadása előtt kellően kötetlen hangulatot teremtett személyiségével, közvetlenségével, megalapozta a hallgatóság figyelmét. Közgazdászként arra a szempontra fordította tekintetünket, hogy a gyermek nem kizárólag a család számára fontos, hanem a gazdaság egészének, mivel a gyermekek személyében

CSÍKSZEREDÁN VALAMI ELMÚLT ÉS VALAMI ELINDULT...

Úgy tűnt, hogy a 300 éves erdélyi piarista múlt az utolsó erdélyi piarista szerzetesek kihalásával együtt véget ér Romániában. Egy esztendei előkészítő tájékozódás után a rendkormány 2007 szeptemberétől adott megbízást két piarista szerzetesnek, Sárközi Sándornak és Kállay Emilnek, hogy kezdjék el csíkszeredai életüket, egy tanulmányi házat létrehozva.

A **Piarista Tanulmányi Ház** egyrészt **szellemi műhely**, de kissé **lelki menedék** is, valamint **szabadidős pihenőhely** a betérőknek. S reméljük, hogy magjává tud válni egy olyan tágabb körű közösségnek, amely vonzónak találja a piarista karizmát. Közben közös életet alakítunk ki a „rendház-jellegű” épületben egy idős és egy középkorú piarista szerzetes, de lelkükben tele az Isten fiatalságával, és a magyar nép szeretetével.

Sok jóindulatú **szurkolást** tapasztalunk: magyarországi piarista rendtársainktól, diákjainktól, barátainktól. Budapesti Tartományfőnökségünkötől kísérő figyelmet és teljes anyagi támogatást. A római rendi központtól (főként egykori generális asszisztensünktől, Ruppert József atyától), valamint annak erdélyi megbízottjától, Schönberger Jenő szatmári megyéspüspöktől kiemelt figyelmet. De ugyanígy az erdélyi egyházmegye érsekétől, Jakubinyi Györgytől, valamint segédpüspökétől, Tamás Józseftől. Csíkszeredai tanároktól és diákoktól, papoktól és hívektől pedig **befogadó bizalmat**...

biztosítja az emberiség a humán tőke kontinuitását, a felnövekvő generáció az, aki tovább forgatja a gazdaság kerekét. Kell lennie aktív dolgozó rétegnek ahhoz, hogy mindnyájan „*fennmaradhassunk*”. Kicsit talán nyersnek tűnhet a megfogalmazás, hogy a gyermeket és felnevelését humán tőkének nevezzük, de úgy gondolom, mindnyájan érezzük ennek tényleges mivoltát. (és ettől még nem veszti el a gyermek az isteni ajándék jellegét, sőt...) A felcseperedő gyermek a családi szocializáció függvényében, majd pedig tanulmányai/élet-tapasztalatai arányában lesz képes jól dolgozni, megtalálni helyét a társadalomban. A családokat tehát támogatni kell, elsősorban azzal, hogy a kívánt gyermekeket megszüljék, megszülhessék, valamint úgy, hogy a családok munkavállalását segítik, és/vagy úgy, hogy a nyugdíjazásban figyelembe veszik azt is, hogy a család gyermekeibe fektetett be és ennek függvényében alakítják a nekik szánt összeget.

A szombati napot, egyúttal a 2011-es Oktogon Napokat egyik kollégistatársunk, Tóth Máté bemutatója zárta. „*Midőn az est, e lágyan takaró fekete, síma bársonytakaró*” leszállt, mivel tűzszonglór mutatványaival kápráztatott el bennünket.

Ez úton is szeretnénk megköszönni mindhárom előadónknak, hogy elfogadták meghívásunkat és megosztották velünk gondolataikat, tudásukat. Minden kedves vendégünknek is nagyon örültünk, reméljük, hogy máskor is találkozhatunk velük. Aki pedig nem hiszi, hogy Szegeden is van Oktogon megálló, az jövőre járjon utána! Mi itt leszünk a Lechner téren!

FELVÉTELI

A Sík Sándor Piarista Egyetemi Szakkollégium felvételt hirdet a 2011/2012-es tanévre Szegeden tanuló egyetemista fiúk számára.

A kollégiumról és a jelentkezés módjáról a kollégium honlapján tájékozódhatsz: sspeszk.blogspot.com

Jelentkezési határidő

Egyetemistáknak, főiskolásoknak:

2011. június 15.

A felsőoktatásba idén jelentkezőknek:

2011. augusztus 5.

BÚZASZEM KÖZÖSSÉGI ISKOLA A HAGYOMÁNYOKBÓL

Amikor 2004. szeptember 1-jén hét első osztályossal megindult a tanítás a gödi egyházi általános iskolában, kevesen gondolták volna, hogy a kis növény szárba szökken. Ám a fiatal keresztény családok és a gödi plébános összefogása erősnek bizonyult. A **kereszténység, magyarság, családiasság** hármasságára épülő alapító gondolat és közösség a Gondviselés támogatásával fejlődött: ősztől már 135 gyermek jár az azóta önálló épületbe költözött tanodába, ahogy a városban és a térségben mondják: a Búzaszembe.

Keresztény iskolánk **élő közösség**. Úgy véljük, nem létezhet önmagában „iskolai oktatás és nevelés”, csak egy közös értékekért és célokért élő, egymásra figyelő, bizalommal teli, türelmes, nyitott és befogadó, önmegértésre és mások megértésére folyamatosan törekvő, így állandósága mellett folyamatosan változó közösség ölében. A közösségi modell az összefogás számtalan formáját eredményezi. Biztosítja, hogy az ide járó családok magukénak érzik az iskolát s komoly áldozatokra is képesek érte. Sokan találnak örömet és bánatot megosztó társakra: ha gyermek születik, hetekig érkezik a komatál, ha eljön a születésnap, dalos csapat szólal meg az ablak alatt.

Pedagógusaink a szülőkkel való „társnevelésre”, a családokkal való folyamatos és mély **kapcsolattartásra** törekuszenek. Kis létszámú osztályainkban a személyeséget, az őszinteséget, a talentumok egyedi tanulási utakon való gondozását tartják szem előtt. A nyolcosztályos intézmény alsó tagozatában tanítópárok dolgoznak, felsőben osztályközösség-vezető pedagógusok hangolják össze a diákok és a szaktanárok iskolai tevékenységét.

A keresztény magyar néphagyomány átszövi a Búzaszem életét: évkörére épülnek az ünnepek és a hétköznapok. A hittanórák mellett rendszeres lelki napok gazdagítják a gyerekek, a szülők és pedagógusok életét.

A **művészeti nevelést** a mindennapos szellemi-erkölcsi nevelés részének tekintjük. A zeneművészeti ágba valamennyi búzaszemes játszik népi vagy klasszikus hangszeren, énekel és néptáncol. A képzőművészetekben a kicsik emelt órarendi arányokkal, a felsősök rajz- és kézművesműhely keretében teljesebben jeshedhetnek ki.

Több költözést követően az iskola 2010 ősztől már új, saját épületben gyarapodhatott tovább.

Az önkormányzattól bérelt telken a közösség önerőből, adományokból és a Búzaszem Alapítvány hitelfelvételével megvalósuló finanszírozással felépítette az épület-együttes első elemét. Az építkezés a terv szerint a következő években folytatódik. Hiányoznak még tantermek, zenetermek, és a tornatermet is nélkülöznünk kell.

A Búzaszem 2006-ban öltött intézményi formát, amikor a keszthelyi Család Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény vállalta a Gödi Tagintézmény létrehozását. ősztől a Búzaszem része lesz a **piarista iskolák közösségének**. Hétéves útkeresés után nagy ajándék ez nekünk; az ismerkedés hónapjai alatt úgy éreztük: helyünkre kerülhetünk. Sokat szeretnénk tanulni az évszázados piarista nevelési tapasztalatokból, s egyben reméljük, adni is tudunk – például azt a közösségi szervező erőt, amely a „Búzaszemet” élteti.

LÁZÁR LÁSZLÓ

300 éve tört

1711. október 26.
Ezen a napon érkeztek meg Veszprémbe az első piaristák, Szolcsányi Imre (a Spiritu Sancto), Zajkányi Lénárt (Leonardus a S.

Öregdiák programok

ÖT ÉV A PINCÉBEN

Talán nem csak én döbbenek meg rajta, hogy a váci Piarista Öregdiák Klub kicsivel több, mint öt éve kezdte meg a működését. Hosszúnak tűnik ez idő ahhoz mérten, hogy emlékeimben még élénken él az a nyár, amikor az esélytelenek nyugalmával láttunk munkához és csak reméltük, hogy nem csak az elfogyasztott söröknek köszönhetően kezdjük belelátni a pinceklubot a leginkább szétbomlított óvóhelyre emlékeztető helyiségbe. Meglepően rövidnek tűnik viszont ez az öt év, hiszen sokunknak már beidegződésévé vált, hogy a péntek este a klubé.

Sok váci öregdiákban érlelődött gondolat, hogy valamiféle keretet adjanak az **egymással való találkozásnak**. 2003-tól aztán lehetőség is adódott erre, hiszen ez év szeptemberében a váci iskola igen nagy régi-új épületrésszel gyarapodott, így hely bőven akadt az álmok megvalósítására. Öt alapító öregdiák állt a kezdeményezés élére, melyhez hamarosan az iskola igazgatójának beleegyezését is elnyerték. Némi előkészület után 2005-ben hozzá lehetett látni a munkálatokhoz az alagsorban, mely korábban a „konkurens” gimnázium büféjének adott otthont.

A leharcolt pincehelyiség átalakításához az öregdiákok önréből láttak hozzá. Az alapítók jórészt saját zsebből előteremtették az anyagi alapokat, sokan pedig példájukon felbuzdulva pénzzel, építőanyaggal vagy éppen munkával segítettek a közös cél megvalósításában. A padlóra járólap, a falakra festék került, érkezett néhány bútor és hűtő. A felújításnak köszönhetően az álmok kezdtek formát ölteni és a közös erőfeszítések egy **jó kis csapatot** kovácsoltak össze. 2005. november 5-én került sor a klub ünnepélyes megnyitójára, amely azóta **péntek esténként** várja a vendégeket. Az elmúlt években sem állt meg teljesen a fejlődés, a tagok mindig is sajátjuknak tekintették a klubot, így lehetőségeikhez mérten igyekeztek azt csinosabbá, kényelmesebbé tenni. Így kerültek új székek, darts-tábla, csocsóasztal, társas játékok és egy kis ventilátor is.

Az említett külsőségek persze, mit sem érnének, hiszen a cél nem egy sokadik szórakozóhely létrehozása volt, hanem az, hogy a váci diákok az érettségi után is rendszeresen tartani tudják egymással a kapcsolatot. A **pinceklub** egy fix találkozási helyévé vált, ahol biztosan lehet tudni,

hogy lesz valaki, akivel el lehet merengeni a régi szép időkön egy piarista bor mellett. Előfordulnak szervezett programok is: voltak filmestek, koncertek, előadások, csocsóbajnokság és szerveződött már 2 biciklitúra is a klub falain kívül. A klub ad helyet a váci osztálytalálkozóknak is.

ént

Eustachio) és Herchel József (a S. Gabriele). A püspök nekik adta a református lelkészlakot és iskolaépületet, ahol november elején meg is kezdték a tanítást.

A PIARISTA FILMKLUBRÓL

2008-ban merült fel a kérdés, hogy a diákszövetség fiatalabb tagjai számára milyen programok lehetnek vonzóak. Némi gondolkodás után úgy tűnt, hogy egy filmklub elindítása érdekes lehet, így 2008 szeptemberében meg is tartottuk az első vetítést.

Az eleinte havi egy alkalommal jelentkező filmklubon – ami az elmúlt egy évben már kétheti rendszerességgel került megrendezésre – számos ismert klasszikusnak mondható alkotás megtekintése mellett az a célunk, hogy néhány kevésbé ismert, de általunk érdekesnek, értékesnek tűnő filmet is megmutassunk az érdeklődőknek. Néhány film azok közül, amik az elmúlt három évben műsorra kerültek: A vihar kapujában (A. Kurosawa), Róma (F. Fellini), Táncozó a sötétben (L. von Trier), Egy éjszaka a Földön (J. Jarmusch), Esküvő után (S. Bier), Moszkva tér (Török F.), Születésnap (T. Vinterberg).

A filmeket négy-öt részből álló blokkokba rendezzük rendező vagy egy téma feldolgozása szerint. Így volt Woody Allen, Susanne Bier vagy a magyar társadalom XX. századi problémáit, fejlődését bemutató blokk.

A vetítés előtt általában pár felvezető kérdés megvitatásával hangolódunk rá a filmre, a végén pedig hosszabb-rövidebb beszélgetések alakulnak ki, amit általában egy pohár bor mellett folytatunk, valahol az iskola közelében.

Az eseményekről minden alkalommal hírt adunk a Diákszövetség hírlevelében, valamint a filmklub Facebook oldalán, amit Piarista Filmklub néven lehet megtalálni az oldalon. Jelenleg a költözés miatt egy rövidebb pihenőt kell tartanunk, de szeptembertől ismét sok szeretettel várjuk az érdeklődőket!

STROMMER DOMONKOS

Mára az öregdiákklub egy olyan helyévé vált, ahol (újra) egymásra találunk az iskola tanárai és diákjai; nem csak a frissen végzett fiatalok, hanem olykor a régi öregek is ellátogatnak a klubba, hogy elmeséeljék azokat az emlékeiket amiket ugyanezen falak közt éltek át. Ékes bizonyítéka ez annak, hogy az idősebbek és a fiatalok igenis ki tudják cserélni azokat a tapasztalatokat, melyeket az élet iskolájában szereztek. A kontinuitáshoz mindössze azt az életeret kell megteremteni, ahol a piarista iskolák végzett diákjai rendszeresen összegyűlhetnek, hogy találkozzanak és újra együtt tölthessenek kis időt az alma mater falai között.

BALÁZS SÁNDOR

TESZI

TEvékeny SZeretet Iskolája

A **TESZI** (TEvékeny SZeretet Iskolája) nem más, mint a mindannyiunkban jelen lévő szeretet tevékeny iskolázása. Ez az „iskola” ablakot nyit egy olyan világra, amely általában el van zárva előlünk. El van zárva, mert olyan félelmeket, fájdalmakat, sebeket rejt, amelyeket minél távolabb szeretnénk tudni magunktól, a csillanó szépségtől, az el nem múló fiatalságtól, a sikertől, a mindig-kész mosolytól. El van zárva, mert noha fontosnak tartanánk megismerését, nincs rá időnk, energiánk, miegymásunk.

A **TESZI** egy karitatív munkavégzésen alapuló program, amelyben a gimnázium tizedikes diákjai a tanév októbertől májusig tartó szakaszában különböző területeken próbálhatják ki magukat: korrepetálás, idősgondozás, betegek támogatása, fogyatékos emberekkel való foglalkozás, családsegítés, utcai szociális munka, hajléktalanok istápolása stb. A tanév során kb. 15 óranyi munkát ajánlanak

fel olyan embertársaiknak, akik segítségre szorulnak, emberi szóra vágynak.

A program célja: a diákjaink szociális készségeinek fejlesztése, jártasság az interperszonális kapcsolatok alakításában segítői helyzetben.

Meggyőződésünk, hogy ez az áldozat a diákok részéről hathatósan hozzájárul az embertársaik iránti felelősségérzetükhöz s így a saját lelki növekedésükhöz is; hogy a segítő és segített együttműködésében mindketten fölfedezhetik Isten fájdalmat gyógyító kegyelmét, a rúttnak tűnőben is megcsillanó szépséget, a múlandóban is megújuló fiatalságot – Isten örök mosolyát. Meggyőződésünk, hogy iskolánk tanulói ezáltal hitelesebb képet kapnak a világról s a feladatokban helytállva hitelesebb emberré válnak.

Programnapár

- szeptember:** 4-5 fős csoportok szerveződése, feladatok a tanév eleji zárándoklaton; 3. héten a fogadó intézmények bemutatkozása, a csoportok választanak közülük; ünnepélyes nyitány mise keretében
- október:** a csoportok közösen fölkeresik a feladatellátás helyszínét, egyeztetik az időbeosztásokat, megkezdődnek a bevetések
- november végén:** a lelkinap alkalmával visszatekintés, tréning
- február:** értekezlet a mentorokkal a jegyzőkönyvek, ill. csoportmegbeszélések alapján
- május:** a szolgálatok befejezése, záró értekezlet a mentorokkal, értékelés
- június:** TESZI zárónap (9. és 10. évfolyam) előkészítése és lebonyolítása, a fogadó munkatársak bevonásával

INTERJÚ PEDRO AGUADO PIARISTA GENERÁLISSAL

PEDRO AGUADO ELSŐ PAPI ÉVEIT A PAMPLONAI KALAZANCIUS ISKOLÁBAN TÖLTÖTTE, AHOL TANÁRKÉNT ÉS A LELKIPÁSZTORI TEENDŐK FELELŐSEKÉNT DOLGOZOTT. AZ EMMAUSZ RENDTARTOMÁNY LÉTREHOZÁSA UTÁN A 2007 JANUÁRI KÁPTALANON ŐT VÁLASZTOTTÁK MEG AZ ÚJ RENDTARTOMÁNY PROVINCIÁLISÁNAK. A KEGYES ISKOLÁK RENDJÉNEK 46. EGYETEMES KÁPTALANJA 2009. JÚLIUS 4-ÉN VÁLASZTOTTA MEG A REND ÁLTALÁNOS ELŐLJÁRÓJÁVÁ. 2011 MÁRCIUSABAN EGY HETET HAZÁNKBAN TÖLTÖTT A PROVINCIAI KÁPTALAN IDEJÉRE, EKKOR KÉSZÜLT VELE AZ ALÁBBI BESZÉLGETÉS.

NACSA LŐRINC

Hogy érezte magát Generális Atya a káptalanon?

Nagyon pozitív volt a légkör, azt láttam, hogy a rendtársak szívesen reflektálnak és néznek szembe a nehézségekkel. Ez jó, hiszen azt látom, hogy olyan helyzetbe van a rendtartomány, ami sok reflexiót és döntést is igényel, hogy a provincia jó irányba haladjon tovább. Számomra kiváló lehetőség volt, hogy mélyebben megismerhessem az itteni helyzetet.

Hogyan látja a magyar piaristák és iskolák helyzetét, valóságát?

Számomra nagyon reménykeltő ez a valóság, de nagyon összetett. Látom, hogy a magyar rendtartomány egy olyan utat tett meg, ami előrehaladást eredményezett, de ennek nincs vége, keresnünk kell a választ az új helyzetekre. Ez összetett, de lelkesítő feladat, hiszen egyik pillanat sem olyan, mint az előtte lévő, kihívásokkal teli. Az itteni piaristáknak nagyon érdekes iskolái vannak, ahol a rend és a rendtársak jelenléte nagyon-nagyon fontos.

Mit üzenne azoknak a fiataloknak, akik az életükben Krisztust keresik?

Ez a kérdés szoros kapcsolatban van azzal, amit úgy hívunk, hogy az emberi állapot, helyzet. Nekünk, embereknek, szükségünk van arra, hogy felfedezzük, hogy az életünknek mély értelme van, és van oka annak, hogy miért bízunk az életben. Nekünk hívőknek, az az egyik legfontosabb feladatunk, hogy átadjuk, megjeleníthessük azt, hogy Krisztus életünk legmélyebb értelme és oka. A hit tulajdonképpen egy életerő és nem egyszerűen csak valami igazság, elmélet. Persze olyan társadalomban élünk, ahol ezt nem könnyű átadni. Ez a piaristáknak is feladat, hogy olyan hitet éljenek meg és adjanak át, ami azt mutatja, hogy miért érdemes élni. Erre a kérdésre általunk Isten adja meg a feleletet.

Mit gondol, mi a magyar tartomány fő erőssége, erénye?

Nem tudom, hogy ez a legfontosabb-e, de nagyon fontos az itteni szerzetesekben lévő szeretet a küldetés után. Ez a szeretet felülemelkedik a különbözőségeken, és ezt a szeretet át tudják adni sok más embernek is, ami meghívást is jelent egyfajta közös felelősségvállalásra. A magyar piarista teljes mértékben meg van győződve a nevelés fontosságáról.

Generális Atya említette a nevelést. A mai fiatalokat hogyan lehet jól megszólítani?

Azáltal, hogy mellettük döntünk, hogy megpróbáljuk megérteni azt, amit átélnek. Meghívni őket, és olyan helyzeteket teremteni, ahol meg tudják válaszolni a saját maguk által feltett kérdéseket. Sokat igényelni tőlük, de közben a saját életünkkel tanúságot tenni amellett, hogy az az élet, amit nekik kínálunk, megéri a fáradságot. Erőteljes hívás és lehető tanúság. Ezek a legfontosabbak.

Ha már a tanúságtételről van szó, mennyire fontos ehhez a mai kommunikáció és technológia használata?

Nagyon fontos és szükséges. Ha el akarunk jutni a fiatalokhoz, akkor oda kell elmennünk, ahol ők vannak és nem oda, ahol nincsenek. Ez azt jelenti, hogy használnunk kell azokat az eszközöket és felületeket, amelyeket ők is használnak. Nemhogy nem szabad félnünk ezektől az eszközöktől, hanem bele kell helyezkednünk egy olyan társadalomba, ahol a tömegkommunikációs eszközöknek hatalmas szerepük van. De nem mindegy mit kommunikálunk, érdekes dolgokat kell megosztanunk.

Hogyan lehet megélni a piarista hivatást a világban, mint laikus?

Ez a kérdés valóban nagyon fontos. Ennek nagyon hangsúlyos szerepet kell kapnia a világ minden provinciájában. Mindenhol vannak olyan személyek, akik meghívást éreznek, hogy piarista életet éljenek, anélkül, hogy szerzetessé váljanak, akik a maguk módján részesévé szeretnének válni a küldetésünknek, karizmánknak. A piarista karizma nem a rend tulajdona, hanem mindazoké, akiknek a Jóisten megadta. A mi feladatunk az, hogy átadjuk ezt a karizmat és kísérjük őket az úton.

Mi az, ami nagyon tetszik Önnek Magyarországon?

Még mindig csak ismerkedem az országgal, még csak felszínesen látom, de nagyon tetszik és örömmel látom a magyarok nagy identitását, érzik az ide tartozást egy olyan országhoz, amelynek ilyen nagy történelme van. Azt gondolom, hogy a magyarok nagy feladata, hogy ezt a hazafiasságot az ország javára, fejlődésére fordítsák.

TARTALOMJEGYZÉK!

TARTALMAS NYÁRI PROGRAMOK GYŰJTEMÉNYE **PÁLYÁZAT**
AZ **ÚJ PIARISTA LAP** SZERKESZTŐSÉGE PÁLYÁZATOT HIRDET
PIARISTA DIÁKOKNAK (ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOK,
SZAKKÖZÉPISKOLÁSOK ÉS GIMNAZISTÁK)

LEADÁSI HATÁRIDŐ:
2011. szeptember 15.

A PÁLYÁZAT TÉMÁJA:

PÁLYÁZATI FELTÉTELEK:

NYÁRI FELÜDÜLÉS, KICSIT MÁSKÉPP

AVAGY HOGYAN TÖLTI A NYARÁT EGY PIARISTA DIÁK
PÁLYÁZNI LEHET **SAJÁT KÉSZÍTÉSŰ** FÉNYKÉPPEL,
RAJZZAL, VERSSEL, NOVELLÁVAL, SŐT,
AKÁR ZENESÁMMAL IS.

FÉNYKÉPEK – EGY PÁLYÁZÓ MAX. 5 DB KÉPET KÜLDHET BE

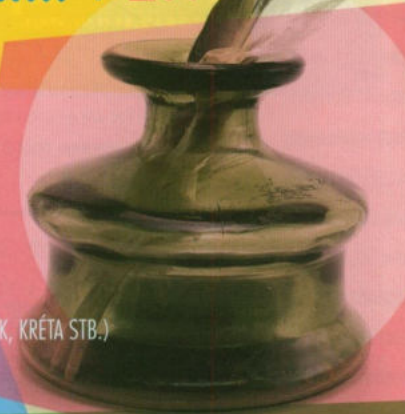
FORMÁTUM: MIN. 3 MEGAPIXEL, JPG

RAJZ – EGY PÁLYÁZÓ MAX. 5 DB KÉPET KÜLDHET BE

A RAJZOK BÁRMILYEN GRAFIKAI ESZKÖZZEL KÉSZÜLHETNEK (CERUZA, FESTÉK, KRÉTA STB.)

VERS, NOVELLA, ZENEMŰ – EGY PÁLYÁZÓ MAX.

2 MŰVET KÜLDHET BE

A pályaműveket a Tartományfőnökségen lehet leadni „Tartalomjegyzék” jellegével vagy elküldeni a szerkesztőségnek az ujstag@piarista.hu e-mail címre.
A pályázat nyertesei kategóriánként értékes piarista ajándécsomagokat kapnak, valamint megjelenési lehetőséget a Piaristák MA újság valamelyik számában és a piarista honlapon.

Vigyázz, Piaristák!

A „mivan?” helyett így tessék kérdezni: „jaj, tessék, vajon miről lehet szó?”

Most egy kicsit maradj csöndben, mert 10 perc alatt leadnék egy havi anyagot!

Ha nem érted meg a példát, akkor annyi esélyed sincs a megoldásához, mint egy gilisztának egy gyorsan forgó húsdarálóban...

A gyökvesztés nagyon fontos, mert az elvesztett gyököt nem tudjuk fülöncsípni!

Mit keresel a pad alatt? A színvonaladat???

Mit hajkurásszátok azt a legyet... a légynek sem ártott...

Ki volt II. Lajos felesége? II. Lajosné...

Hát, tintahalat ne keressünk a Tiszában...

Nem is vettelek volna észre, ha nem látlak meg!

Ady kedvenc szülővárosa Párizs volt.

100-ból 110-en rosszul tudják.

Várjuk a legjobb aranyköpéseket az ujstag@piarista.hu e-mail címre!

MATEK REJTVÉNY

A matek rejtvény megfejtését **szeptember 15-ig** lehet beküldeni a Piaristák MA szerkesztőségének e-mail címére: ujstag@piarista.hu

A helyes megfejtést beküldők közül sorsolás útján egy-egy nyertes részesül díjazásban kategóriánként: **10 gombóc fagy-lalt, 10 db Túró Rudi, 10 db Sport szelet formájában.**

A nyerteseket e-mailen értesítjük a nyeremény átvételéről.

1-4. osztályosoknak

Az iskola parkolójában 5 tanári járműnek összesen 14 kereke van. Mennyi lehet az autó és mennyi a motorkerékpár?

- A) 2 autó és 3 motor
- B) 3 autó és 2 motor
- C) 4 autó és 1 motor
- D) 1 autó és 4 motor
- E) 0 autó és 7 motor

5-8. osztályosoknak

Négy piarista diák futóversenyen vett részt. A verseny után mind-egyiket megkérdezték, melyik helyen végzett.

Gábor: „Nem lettem sem első, sem utolsó.”

Béla: „Nem lettem első.”

Péter: „Első lettem.”

Géza: „Én lettem az utolsó.”

Az egyik tanáruk, aki a versenyt is látta, ezt mondta: „A négy válasz közül három igaz, egy hamis.” Ki mondott valótlant? Ki volt az első?

9-12. osztályosoknak

Egy erdélyi báró inast akart felfogadni. Előtte azonban az inasnak egy próbát kellett teljesítenie. A báró megkérdezte:

- Látod ezt a hordót? Ezt vízzel kell megtöltened, méghozzá úgy, hogy pontosan a feléig érjen, se többet, se kevesebbet nem szabad töltened bele. De vigyázz, közben se botot, se pálcát se egyéb más mérőeszközt nem használhatsz!

Az inas megbirkózott a feladattal. Hogyan csinálta?

PIARISTÁK

A NEVELÉS ÁLTAL EVANGELIZÁLUNK

EVANGELISING THROUGH EDUCATION
ÉVANÉLISER EN ÉDUQUANT

EVANGELIZAR EDUCANDO

EVANGELIZZAREUENDO
EWANGELIZOWAĆ WYCHOWUJĄC

EVANGELISIEREN DURCH ERZIEHUNG